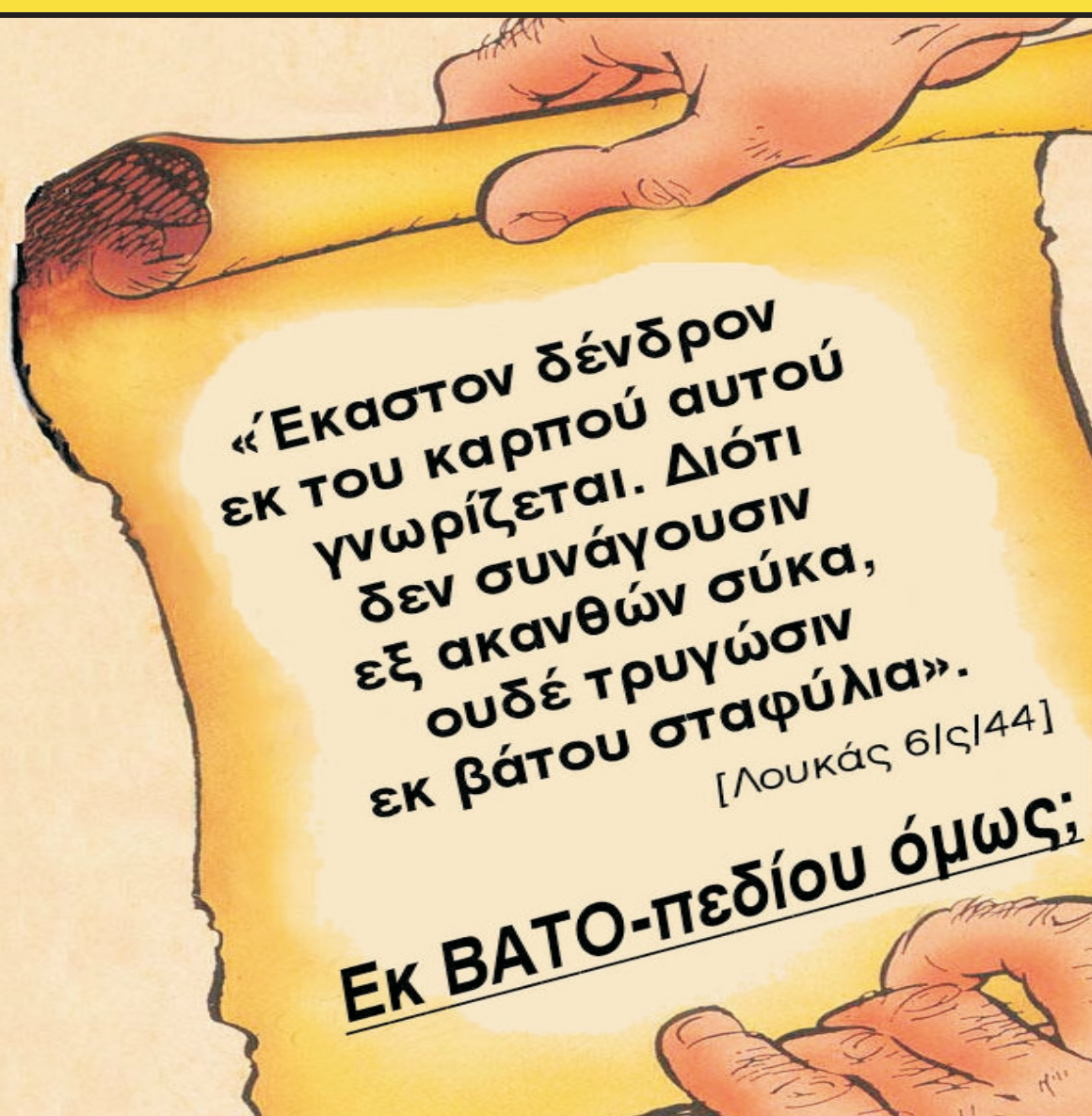

ΤΥΧΙΚΟΣ

Πιο βαθιά στη Βίβλο / Πιο κοντά στη ζωή
Το περιοδικό που ενώνει τους πιστούς του Χριστού

«Έκαστον δένδρον
εκ του καρπού αυτού
γνωρίζεται. Διότι
δεν συνάγουσιν
εξ ακανθών σύκα,
ουδέ τρυγώσιν
εκ βάτου σταφύλια».

[Λουκάς 6/ς/44]

Εκ ΒΑΤΟ-πεδίου όμως;

Στιγμιότυπα από την Κοιλάδα της Σκιάς του Θανάτου

(X)

Η μακροθυμία του Θεού!

Στα χρόνια της Μικρασιατικής καταστροφής οι Τούρκοι σκότωσαν τον πατέρα και τον αδελφό του. Εκείνος γλίτωσε επειδή ήταν 8χρονο αγόρι.

Στα χρόνια της προσφυγιάς στην Αθήνα η θεία που τον περιμάζεψε άναψε μαγκάλι για να ζεσταθούν τη νύχτα. Το πρωί τους βρήκαν μισοπεθαμένους από το μονοξείδιο του άνθρακα, όμως γλίτωσαν.

Στο μέτωπο της Αλβανίας δεκάδες στρατιώτες σκοτώθηκαν και ακρωτηριάστηκαν γύρω του, όμως εκείνος γλίτωσε μόνο με ένα διαμπερές τραύμα στην κνήμη που δεν του άφησε αναπηρία.

Στα χρόνια της γερμανικής κατοχής κι ενώ εργαζόταν για ένα κομμάτι ψωμί στο αεροδρόμιο του Ελληνικού, οι Άγγλοι βομβάρδισαν το χώρο. Μια μεγάλη οβίδα έσκασε μόλις δέκα μέτρα από το σημείο που στεκόταν, περιέργως χωρίς να τον βλάψει καθόλου.

Όταν εργαζόταν στην εταιρεία που κατασκεύασε το σύστημα υπονόμων στις συνοικίες της Αθήνας, όγκοι χωμάτων καταπλάκωσαν και τραυμάτισαν το πόδι του αλλά όχι τον ίδιο.

Τα ξαναθυμήθηκε όλα και τα διηγήθηκε στο γιο του –και γράφοντα– λίγες εβδομάδες πριν φύγει από τη ζωή στα 92 του χρόνια, μαζί με την επισήμανση και εύλογη απορία: «*Ποιος ήμουν εγώ που ο Θεός φύλαξε τόσες φορές τη ζωή μου!*» Λίγες μέρες μετά αναφερόμενος στην ανάγκη του είπε: «*Ο Βλέπων θα μας συγχωρέσει όλους*», και έδειξε τον Ουρανό.

Περνάμε όλοι από την κοιλάδα της σκιάς του θανάτου, αν και με διαφορετική συχνότητα. Η ζωή μας είναι εκτεθειμένη σε διαρκή κίνδυνο. Μια απροσεξία δική μας ή των άλλων... Ένα απρόβλεπτο γεγονός... Χιλιάδες κίνδυνοι από μικρόβια και μολύνσεις... Αυτοκίνητα και άλλα τεχνολογικά "θαύματα"... Το τσίμπημα μιας μέλισσας ή ένα λάθος φάρμακο... **Πόσο αδύναμος είναι ο άνθρωπος...**

Η Βίβλος βάζει τα πράγματα στη σωστή τους διάσταση: «**Παραιτήθητε από ανθρώπου, του οποίου η πνοή είναι εις τους μυκτήρας αυτού· διότι εις τι είναι άξιος λόγου;**» (Ησ. 2/β/22). Μια πνοή που γρήγορα μπορεί να σβήσει· μια πνοή που εύκολα διακόπτεται από μια γουλιά νερό που πήγε στραβά.

Και όμως εξακολουθούμε να ζούμε. Δισεκατομμύρια άνθρωποι στον κόσμο εξακολουθούν να ζουν κάτω από τις πιο δύσκολες και αντίξοες συνθήκες, σε περιβάλλοντα κατάλληλα ή ακατάλληλα, σε συνθήκες όμορφες ή άθλιες, με όρους ιδανικούς ή απίθανους...

Ποιος ορίζει τη ζωή μας; Ποιος τη δίνει και ποιος την παίρνει; Προβλήματα διαιώνια που φιλόσοφοι και απλοί άνθρωποι προσπαθούν καθημερινά να εξηγήσουν χωρίς να δίνουν την απάντηση.

Ας αναλογιστούμε: Πόσες φορές ο Θεός φύλαξε τη ζωή μας; Πόσες φορές μας έσωσε από τα λάθη μας; Πόσες φορές «**μακροθυμεί εις ημάς, μη θέλων να απολεσθώσι τινές, αλλά πάντες να έλθωσιν εις μετάνοια**» (Β΄ Πέτρ. 3/γ/9). **Άραγε Τον ευγνωμονούμε;**

ΤΥΧΙΚΟΣ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΓΝΗΣΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ
Πιο βαθιά στη Βίβλο / Πιο κοντά στη ζωή
ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΟΥ ΕΝΩΝΕΙ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΟΥΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ : Τ. Θ. 53 100 - 142 10 ΑΘΗΝΑ

ΑΡΘΡΑ

Σελ.

- ❶ Στιγμιότυπα από την Κοιλιάδα της Σκιάς του Θανάτου (X) 2
- ❶ Η αόρατη κυβέρνηση 4
- ❶ Βύθισμα ή ράντισμα; 9
- ❶ Ο Θεός σ' αγαπά Ελλάδα [Ποίημα] 16
- ❶ Κρεβάτια και κλίνες 18
- ❶ Τι μου συνέβη σήμερα... 20
- ❶ Ορθοδοξία, Ορθοπραξία, Ορθογραφία... 21
- ❶ Η πίστη και το Ευαγγέλιο 22
- ❶ Ο "Πολιτισμός της Ειρήνης" Το διαθρησκειακό βδέλυγμα .. 27
- ❶ Σας ευχαριστούμε! 32

ΤΑΚΤΙΚΕΣ ΣΤΗΛΕΣ

Σελ.

- ❶ **ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ** 7
  - ❑ Είμαστε οικουμενιστές; ❑ Βύθιση ή ράντισμα; Μαχαιρώματα ή φιλήματα [:] ❑ Μήπως σας λέμε ψέματα;
- ❶ **ΔΙΑΒΑΣΜΑΤΑ** 14
  - ❑ Βυζαντινών και Νεοελλήνων σκάνδαλα ❑ Η αξία της ζωής... ❑ Προβλήματα με την τεχνητή γονιμοποίηση ❑ Σωσίβιο του Τιτανικού ❑ Οι παραράκτιες εταιρείες
- ❶ **«ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ** [:] » 28
  - ❑ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΑ ΑΠΟΣΤΗΜΑ...
  - ❑ ΤΑ ΛΕΦΤΑ ΤΩΝ ΜΟΝΩΝ...
  - ❑ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΧΩΡΙΣ ΗΘΙΚΟ ΠΛΕ-ΟΝΕΚΤΗΜΑ
- ❶ **ΕΚ ΚΑΡΔΙΑΣ**
 "Ομοφοβικοί..." 31

...το ήθος οφθαλμού...
 εν οίπῳ ὁφθαλμοῦ...

ΕΤΟΣ 23 - ΤΕΥΧΟΣ 206 / ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2008

• «ΤΥΧΙΚΟΣ ο αγαπητός αδελφός και πιστός διάκονος εν Κυρίῳ» (Εφ. 6/ς/21, Κολ. 4/ς/7) • Με σύνθημα «**πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κοντά στη ζωή**» δημοσιεύει θέματα και ειδήσεις χριστιανικού ενδιαφέροντος, μακριά από στενά δογματικά πλαίσια και προκαταλήψεις • Δεν αποτελεί επίσημο ὄργανο • Δεν εκπροσωπεί ούτε υπηρετεί κάποια συγκεκριμένη εκκλησία ή ὀργάνωση • Δεν αντιστρατεύεται κανέναν προσωπικά • Αναδημοσίευση κειμένων του περιοδικού είναι ελεύθερη εφόσον δεν περικρίπτονται ή αλλοιώνονται. Εξαίρουνται κείμενα που δημοσιεύονται στον «Τ» ὕστερα από ἄδεια του αρχικοῦ τους εκδότη και στα οποία υπάρχει σχετική ἔνδειξη • **Η αναδημοσίευση κειμένων από και προς τον «Τ» με κανένα τρόπο δεν σημαίνει ταύτιση** • Σε ἐκτέλεση της ἐντολῆς «**Δωρεάν δότε**» (Ματθ. 10/ι/8) στέλνεται χωρίς πληρωμή σε ὅποιον δώσει τη διεύθυνσή του • Για προαιρετικές εἰσφορές ἐξυπηρετεῖ τὴ ΤΡΑΠΕΖΑ ALPHA BANK, Λογ/σμός: IBAN GR44-0140-1370-1370-0231-0000-636 / SWIFT: CRBAGRAAΧΧΧ • **Ιδιοκτήτης:** «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ» Μη κερδοσκοπικό θρησκευτικό ΝΠΙΔ. Αποφ. Πρωτοδικείου Αθηνών 2873/84. • **Εκδότης:** Β. Βασιλειάδης, Αργυρουπόλεως 12, Ν. Ιωνία, 210-27.73.785. • **Εκτύπωση:** Γ. Κωστόπουλος, Σελασίας 6, Αθήνα, 210-88.16.096 • **Επικοινωνία** : Τ.Θ. 53100, 14210 ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛ.: 210-27.73.785 •

«TYCHICUS» Bimonthly edition published by «CHRISTIAN TRUTH Non-profit Inc.» • P.O. Box 53100, GR-14210 • ATHENS, GREECE • [Κωδικός Γεν. Γραμ. Επ/νίας: 3360] • **Τυπώνεται στην Ελλάδα • Printed in Greece • Not to be sold •**

ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΜΑΣ ΣΤΟ INTERNET
 tyxikos@gmail.com

www.tyxikos.gr

Η αόρατη κυβέρνηση

Ο Αμερικανός πρόεδρος Θεόδωρος Ρούσβελτ αναγνώρισε κάποτε ότι: **«Πίσω από την φαινομενική κυβέρνηση κάθεται θρονιασμένη μια αόρατη κυβέρνηση, που δεν οφείλει καμία υποταγή και δεν αναγνωρίζει καμία ευθύνη απέναντι στο λαό. Το να καταστρέψουμε αυτή την αόρατη κυβέρνηση [και] να αποτινάξουμε την ανίερη συμμαχία μεταξύ των διεφθαρμένων επιχειρήσεων και των διεφθαρμένων πολιτικών είναι το πρώτο καθήκον της πολιτικής σήμερα».** [1]

Τα λόγια τούτα, που προφέρθηκαν πριν από 102 χρόνια από τον αρχηγό μιας μεγάλης παγκόσμιας δύναμης, μοιάζουν να βγαίνουν από τις σημερινές εφημερίδες αφού τίποτα δεν έχει αλλάξει εκτός από ονόματα και πρόσωπα. Διεφθαρμένοι υπουργοί που υποχρεώνονται σε παραίτηση και διεφθαρμένοι επιχειρηματίες που καταφέρνουν να μην καταδικάζονται, –μαζί με διεφθαρμένους κληρικούς που απειλούν να αποκαλύψουν μυστικά και είναι πρόθυμοι να καταγγείλουν την πατρίδα τους σε διεθνή δικαστήρια, αρκεί να εξασφαλίσουν τα συμφέροντά τους– έχουν συμμαχήσει σε βάρος του ελληνικού λαού ή καλύτερα όλων των λαών του κόσμου, με αποκλειστικό μέλημά τους το στενό ατομικό και οικογενειακό όφελος.

Σ' αυτούς πλάι πιασμένοι χέρι-χέρι κινούνται τα νεοφανή "χρυσά παιδιά" (golden boys) ή όπως αλλιώς λέγονται, που καταφέρνουν να γδύνουν τις εθνικές οικονομίες από κάθε ικμάδα και ύστερα

σπεύδουν οι πολιτικοί που βρίσκονται σε κυβερνητικές θέσεις, να καλύψουν με χρήματα του κράτους (δηλαδή του λαού) τις τρύπες που εκείνοι δημιούργησαν έτσι ώστε οι μεν πλούσιοι –από όποια παράταξη κι αν προέρχονται– να γίνονται πλουσιότεροι, οι δε φτωχοί φτωχότεροι. [2]

Οι μόνοι που δεν τιμωρούνται τελικά είναι όσοι καλύπτονται πίσω από τους ξεδιάντροπους νόμους «Περί ευθύνης Υπουργών» και τους παρόμοιους, που όλοι τους καταδικάζουν, όμως οι ίδιοι οι πολιτικοί τους θέσπισαν κι οι ίδιοι είναι απρόθυμοι να τους καταργήσουν.

***

«Πολιτικολογεί ο "ΤΥΧΙΚΟΣ";» ίσως ρωτήσει ο κακόβουλος αναγνώστης. Οπωσδήποτε όχι. Δεν μας ενδιαφέρει η πολιτική αλλά η αλήθεια της Βίβλου και ο Χριστός που εν προκειμένω έχει αποφανθεί πριν δυο χιλιάδες χρόνια λέγοντας: **«Εξεύρετε ότι οι άρχοντες των εθνών κατακυριεύουσιν αυτά και οι μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αυτά»** (Ματθ. 20/κ/25).

Μερικοί νομίζουν ότι υπάρχει διαφορά από εκείνες τις ημέρες μέχρι σήμερα, όμως αυτό δεν είναι αληθινό. Οι ίδιοι σκοτεινοί "νόμοι" διέπουν τις πολιτικές υποθέσεις όσο υπάρχουν άνθρωποι: τα μεγάλα τζάκια (οικογενειοκρατία), το δίκαιο του ισχυρού, η συναλλαγή, η ραδιουργία και η εξαγορά συνειδήσεων. Έτσι εκλέγονταν οι βασιλείς των πόλεων της αρχαίας Ελλάδας, έτσι εκλέγονταν οι αυτοκράτορες

της Ρώμης, έτσι εναλλάσσονταν οι αρχηγοί σε όλες τις μεγάλες και μικρές ανθρωπίνες κοινωνίες. Αλλά οι καρδιές των ανθρώπων ήταν και είναι το ίδιο διεφθαρμένες, το ίδιο εγωκεντρικές, ιδιοτελείς και κακές.

Η μοναδική ίσως διαφορά σήμερα είναι ότι οι πολίτες πείθονται να "ψηφίσουν" με τα ίδια τους τα χέρια τους τυράννους που θα τους **κατακυριεύουν** και θα τους **κατεξουσιάζουν**, ελπίζοντας πάντα στην ποθυτή "αλλαγή" αλλά στα κόμματα εξουσίας –κι αν ακόμη αλλάζουν κάποτε τίτλο– στην πραγματικότητα είναι οι ίδιες οικογένειες κι οι ίδιοι άνθρωποι που τα χρησιμοποιούν ως οχήματα ή προκάλυψη για να συνεχίζουν την αφαίμαξη των εθνών και των λαών, αδιάφορο με πιο πολιτικό σύστημα έρχονται (καπιταλισμός, σοσιαλισμός, κομμουνισμός, φιλελευθερισμός κ.ο.κ.).

***

Αιώνες πριν από την εποχή του Χριστού, οι Εβραίοι θέλησαν να αποτινάξουν από πάνω τους τον "ζυγό" του Γιαχβέ. Πρώτα είπαν μέσα τους: «**Ας διασπάρωμεν τους δεσμούς αυτών, και ας απορρίψωμεν αφ' ημών τας αλύσεις [του Θεού και του χριστού αυτού]**» (Ψαλμ. 2/β/3). Ύστερα απαίτησαν δημόσια από τον Σαμουήλ, τον Κριτή που είχε ορίσει ανάμεσά τους ο Θεός: «**Κατάστησον εις ημάς βασιλέα [ή πολίτευμα] διά να κρίνη ημάς, καθώς έχουσι πάντα τα έθνη**» (Α' Σαμ. 8/η/5).

Σε ανταπόκριση του πάνδημου αυτού αιτήματος, ο Θεός αποφάσισε να επιτρέψει στο λαό να ζήσουν σύμφωνα με την απόφασή τους, ζήτησε όμως από τον άνθρωπό Του να τους ενημερώσει και προειδοποιήσει για τις συνέπειες της επιλογής τους:

«**Δείξον εις αυτούς τον τρόπον του βασιλέως, όστις θέλει βασιλεύσει επ' αυ-**

τούς. Και ελάλησεν ο Σαμουήλ πάντας τους λόγους του Κυρίου προς τον λαόν, τον ζητούντα παρ' αυτού βασιλέα· και είπεν, Ούτος θέλει είσθαι ο τρόπος του βασιλέως, όστις θέλει βασιλεύσει επ' υμάς· **τους υιούς υμών θέλει λαμβάνει** και διορίζει εις εαυτόν, διά τας αμάξας αυτού και διά ιππείας αυτού και διά να προτρέχωσι των αμαξών αυτού. Και θέλει διορίζει εις εαυτόν χιλιάρχους και πεντηκοντάρχους· και εις το να εργάζωνται την γην αυτού και να θερίζωσι τον θερισμόν αυτού, και να κατασκευάζωσι τα πολεμικά αυτού σκεύη και την σκευήν των αμαξών αυτού. Και **τας θυγατέρας σας θέλει λαμβάνει** διά μυρεψούς και μαγειρίσσας και αρτοποιούς· και τους αγρούς σας και τους αμπελώνάς σας και τους ελαιώνάς σας τους καλητέρους θέλει λάβει και δώσει εις τους δούλους αυτού. Και το δέκατον των σπαρτών σας και των αμπελώνων σας **θέλει λαμβάνει** και δίδει εις τους ευνούχους αυτού και εις τους δούλους αυτού. Και τους δούλους σας και τας δούλας σας και τους καλητέρους νέους σας και τους όνους σας **θέλει λαμβάνει** και διορίζει εις τας εργασίας αυτού. Τα ποιμνιά σας θέλει δεκατίζει· **και σεις θέτετε είσθαι δούλοι αυτού. Και θέτετε βοά εν εκείνη τη ημέρα**

«Ου γαρ τοις ψηφίσμασιν αλλά τοις ήθεσιν καλώς οικείσθαι τας πόλεις»

ένεκα του βασιλέως σας, τον οποίον σεις
εκλέξατε εις εαυτούς· αλλ' ο Κύριος δεν
θέλει σας επακούσει εν εκείνη τη ημέρα»
(εδ. 9-18).

Αλλά οι άνθρωποι ήταν αποφασισμένοι
αμετάπειστα, γι' αυτό και δήλωσαν:
**«Ουχί· αλλά βασιλεύς θέλει είσθαι εφ'
ημάς· διά να ήμεθα και ημεείς ως πάντα
τα έθνη· και να κρίνη ημάς ο βασιλεύς
ημών και να εξέρχηται έμπροσθεν ημών
και να μάχηται τας μάχας ημών»** (εδ.
19-20).

Αντιπροσωπευτική για άλλη μια φορά
ολόκληρης της ανθρωπότητας η πολιτεία
του Ισραήλ. Ως "πειραματόζωο" της ιστο-
ρίας ο περιούσιος λαός, επαναλαμβάνει
λάθη και εισπράττει συνέπειες με στόχο
να διδαχθούν άλλοι λαοί, όμως κανείς δεν
δίνει σημασία στα θεία μηνύματα και δι-
δάγματα (Α' Κορ. 10/16,11).

Ποιοι βασιλιάδες πολέμησαν ποτέ "τις
μάχες του λαού τους" είναι ένα ερώτημα
που αξίζει να διερευνηθεί, επειδή, τουλά-
χιστον από όσο εμείς γνωρίζουμε, όλοι
για το κουφάρι και για το σεντούκι τους
νοιάζονται και οι λαοί δεν είναι παρά η α-
ναλώσιμη ύλη που ξοδεύεται για να εξασ-
φαλιστούν τα συμφέροντα των κάθε
μορφής αρχόντων.

Αυτό ο κόσμος το έχει καταλάβει από
την αρχή, γι' αυτό και η ειρωνική φράση,
**«Άλλοι πολεμούν... κι άλλοι δοξάζο-
νται...»**, όμως δεν έχει και τι άλλο να κά-
νει. Όπως οι δύστυχες οι πόρνες κατα-
φεύγουν στους "προστάτες" τους –που
στην πραγματικότητα είναι οι πρώτοι βια-
στές και εκμεταλλευτές τους–, έτσι κι οι
λαοί καταφεύγουν στα γραφεία των δια-
φόρων πολιτικών και πολιτευτών, υποτι-
μώντας και υποβιβάζοντας τους εαυτούς

τους σαν "σκυλάκια" που γαβγίζουν και
κουνουν δουλικά τις ουρές τους για να ε-
ξασφαλίσουν ένα κάποιο ρουσφετικό "κό-
καλο". [3]

Και ύστερα έρχονται οι θρησκευτικοί
ηγέτες, που λένε στους οπαδούς
τους να διαλέγουν με σοφία και να ψηφί-
ζουν με συνείδηση τους μελλοντικούς
τους άρχοντες, όμως έντεχνα υποδει-
κνύουν και περνούν γραμμή στα ποίμνια
τους. (Κλασικό παράδειγμα οι Ευαγγελι-
κοί των ΗΠΑ υπέρ των Ρεπουμπλικάνων).
Αλλά δεν υπάρχει πιο ανόητο από αυτό!

Οι άνθρωποι που αποτελούν τα διάφο-
ρα εκκλησιάσματα συνήθως ανήκουν σε
διάφορες τάξεις. Πλούσιοι και φτωχοί,
μορφωμένοι και αγράμματοι, άνδρες και
γυναίκες, νέοι και ηλικιωμένοι... Είναι
ποτέ δυνατόν ένας πλούσιος να ψηφίσει
εκείνον που δηλώνει εξαρχής ότι θα τον
φορολογήσει; Και είναι ποτέ δυνατόν
ένας φτωχός να ψηφίσει εκείνο που δη-
λώνει εξαρχής ότι θα περικόψει τις κοινω-
νικές παροχές υπέρ των πλουσίων; Τα
συμφέροντα είναι αντίθετα και οι ψήφοι ε-
ξίσου αντίθετες. Τι συμβαίνει, λοιπόν, με
τις εκλογές; Οι πιστοί έχουν πλέον έναν α-
κόμη λόγο να διαιρούνται, αυτή τη φορά
με οικονομικο-πολιτικά κριτήρια.

Με άλλα λόγια ο Σατανάς βρίσκει
άλλη μια πόρτα για να υπεισέρχεται δη-
λητηριάζοντας τις σχέσεις των πιστών.
Οποίο κατάντημα.

[1] «Behind the ostensible government sits en-
throned an invisible government owing no allegiance
and acknowledging no responsibility to the people.
To destroy this invisible government, to befoul the
unholy alliance between corrupt business and cor-
rupt politics is the first task of the statesmanship of
the day.» (Theodore Roosevelt: «An Autobiography»,
Da Capo Press; New Edition, May 1985).

[2] **«Όλα τα γουρούνια την ίδια μούρη έχουν».**
Λαϊκή παροιμία.

[3] **«Ο σκύλος όπου τρώει γαβγίζει».** Λαϊκή
παροιμία.

Αλληλογραφία με τους Αναγνώστες

Είμαστε οικουμενιστές;

Ο αγαπητός κ. Τ.Κ. από τη Ζάκυνθο έγραψε:

Με μεγάλη λύπη διάβασα και αυτό το τεύχος του «ΤΥΧΙΚΟΥ» παρατηρώντας το λανθασμένο οικουμενικό πνεύμα του. (...) Δεν είναι πάντα σκοπιμότητες που χωρίζουν τις "εκκλησίες" αλλά και η αποκάλυψη της αλήθειας του Λόγου του Θεού.

Χωρίς αμφιβολία δεν είναι μόνο οι σκοπιμότητες που χωρίζουν τις "εκκλησίες". Αναρωτιόμαστε ωστόσο αν οι "αλήθειες" για τις οποίες κάποιοι κηρύσσουν τρωικούς πολέμους, είναι τόσο σημαντικές ώστε να δικαιολογούν μισαλλοδοξία και αντιχριστιανικές συμπεριφορές. Πολύ φοβόμαστε πως, τις περισσότερες φορές τουλάχιστον, τα κίνητρα είναι μάλλον προσωπικά, και για τούτο αδικαιολόγητα.

Βύθιση ή ράντισμα;

Ο αναγνώστης κ. Κ.Κ. από την Αγγλία έγραψε:

Με ενδιαφέρον διάβασα στο τεύχος του Οκτωβρίου, ότι η λέξη «βαπτίζω» στην Καινή Διαθήκη δεν σημαίνει ραντίζω ή περιχύνω, αλλά βυθίζω, βουτώ. Στο κατά Μάρκον ευαγγέλιο 7/ζ/4 όμως διαβάζουμε για τους Εβραίους της εποχής εκείνης «και από αγοράς εάν μη βαπτίσωνται ουκ εσθίουσιν και άλλα πολλά εστιν ά παρέλαβον κρατείν βαπτι-

σμούς ποτηρίων και ξεστών και χαλκίων και κλινών». Τι σημαίνει αυτό; Άραγε σημαίνει ότι οι Εβραίοι δεν τρώγαν αν δεν βαπτίζονταν, δηλαδή αν δεν έκαναν ολόκληρο μπάνιο, και αν δεν βουτούσαν τα κρεβάτια τους στο νερό;

Ευχαριστούμε για την επικοινωνία και επαινούμε την προσοχή σας στις λεπτομέρειες. Αν και στην επιστολή σας δεν το εκφράζετε καθαρά, η εντύπωσή μας είναι –και συγνώμη αν κάνουμε λάθος– ότι μάλλον υποστηρίζετε το βάπτισμα με ραντισμό. Όμως το χωρίο που επικαλείστε ούτε για βαπτισμούς του σώματος ("ολόκληρο μπάνιο" όπως λέτε) μιλάει, ούτε για κρεβάτια.

Η απορία σας στηρίζεται σε ελλιπή κατανόηση του κειμένου, σε αδυναμία της μετάφρασης και σε πολιτιστικές αλλαγές. Επειδή όμως το ερώτημά σας είναι άξιο απαντήσεως και γενικότερου ενδιαφέροντος, δημοσιεύουμε στη σελίδα 9 του παρόντος τεύχους ξεχωριστή μελέτη, όπου και σας παραπέμπουμε.

Μαχαιρώματα ή φιλήματα [:]

Δύσκολο θέμα ανοίξαμε με τις σχέσεις μεταξύ Χριστιανών "αδελφών" των διαφόρων δογμάτων, που άλλοτε μεν εκδηλώνονται ως φιλήματα άλλοτε δε ως μαχαιρώματα και δαγκώματα.

Πώς αλλιώς να ερμηνεύσουμε και να χαρακτηρίσουμε την επιστολή του Μητροπολίτη Κυδωνίας και Αποκορώνου κ. Δαμασκηνού, ο οποίος αρνήθηκε να

στείλει ιερέα για να τελέσει αγιασμό στη βιβλιοθήκη του Σωματείου «**Φιλόπρωχο Αδελφοί-Φιλόπρωχο Συσσίτιο**» στα Χανιά, επειδή ο Ταμίας του ανήκει στην Ευαγγελική Εκκλησία, και απαίτησε –άκουσον-άκουσον– "πιστοποιητικό" θρησκευτικών φρονημάτων των μελών («**Ελευθεροτυπία**», 8-10-08). Ιδού απόσπασμα του κατάπτυστου εγγράφου του:

«Έλαβα την πρόσκλησίν σας σχετική με τα εγκαίνια παιδικής βιβλιοθήκης και σας ευχαριστώ. Δυστυχώς, όμως, εάν δεν δω το καταστατικό του Συλλόγου σας και βεβαίως δεν έχω επιστολήν η οποία θα ομολογή την Ορθόδοξον διδασκαλίαν και βιοτήν, πέρα από κάθε μορφή και σχέση με προτεσταντικές Εκκλησίες, δεν ημπορώ ούτε να συμμετέχω εις την εκδήλωσιν, ούτε να επιτρέψω εις τινα κληρικόν να τελήση τον αγιασμόν. Από ό,τι έχωμεν συζητήσει και προφορικώς, νομίζω ότι έχωμεν θέσει καλές βάσεις συνεργασίας διά το μέλλον. Εάν όμως διά το κυριώτερον μέρος της ομολογίας, δεν συνταχτήτε με την Τοπικήν μας Εκκλησίαν, είναι αδύνατον να υπάρξη παρουσία Ορθοδόξου κληρικού διά τον Αγιασμόν τον οποίο ζητάτε».

(Οι υπογραμμίσεις του «Τ»)

Όλα τα άλλα σωματεία και επιχειρήσεις (καφετέριες, προποζιδικα, ταβέρνες κ.λπ.), όπου οι ιερείς κάνουν "αγιασμούς" –πολλά από τα οποία είναι ύποπτα ηθικής και αντικοινωνικής δράσης– είναι αποδεκτά από τον Μητροπολίτη, όχι όμως και το «Φιλόπρωχο Συσσίτιο»!!! (Για τα Ζωνιανά δεν γίνεται λόγος επειδή ανήκουν σε άλλη Μητρόπολη)...

Πληροφορίες μας από την περιοχή, όμως, λένε πως η αιτία δεν ο Διαμαρτυρόμενος ταμίας του Σωματείου, αλλά το γεγονός ότι ο λαός αντί να πληρώνει στην εκκλησία για άχρηστα μνημόσυνα

υπέρ των νεκρών του, δίνει προσφορές στο εν λόγω Συσσίτιο για να φάνε οι άποροι, κι αυτό μάλλον δεν αρέσει στους "δεσποτάδες".

Προφανώς άλλο ήταν ο πρώην Κισσάμου και Σελίνου Ειρηναίος (Γαλανάκης) –που συνεργαζόταν αρμονικά με τον κ. Μαριακάκη– και άλλο ο Κυδωνίας και Αποκορώνου Δαμασκηνός. Όπως λέει ο λαός, «**άλλα τα μάτια του λαγού κι άλλα της κουκουβάγιας**»...

Πολλά έχουμε να μάθουμε ακόμη ως άνθρωποι, πόσο μάλλον ως Χριστιανοί και, όπως ότι η ιδιότητα του κληρικού –μάλιστα του ιεράρχη– δεν συμβαδίζει πάντα με την ανθρωπιά.

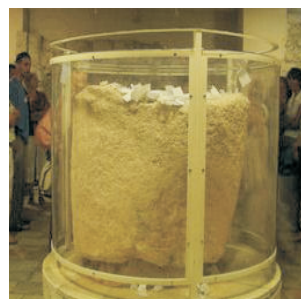
Μήπως σας λέμε ψέματα;

Δεν μας προξένησε απορία η προσπάθεια κάποιων από τους κύκλους των εμπλεκομένων στην εκποίηση της δωρηθείσας εκκλησιαστικής αίθουσας για την οποία γράψαμε στο προηγούμενο τεύχος, να "στρογγυλέψουν" τα πράγματα υποστηρίζοντας ότι δεν γνωρίζουμε όλες τις πτυχές της υπόθεσης ή τις αποσιωπούμε.

Για να μην υπάρχουν σε κανέναν αμφιβολίες, και στο όνομα της αλήθειας, ζητούμε από κάθε εμπλεκόμενο ή θιγόμενο, να στείλει τη δική του εκδοχή και υποσχόμαστε ότι θα τη δημοσιεύσουμε ως έχει [αν θέλουν και χωρίς το όνομά τους] για να φανεί πού έχουμε λάθος ή ψευδόμαστε.

Ο «Τ» είναι πολύ ευαίσθητος στο σημείο αυτό και δεν παίζει με πράγματα του Θεού. Αν όμως σωπήσουν, θα είναι η δημόσια ομολογία τους πως όσα έγραψε ο «Τ» είναι απολύτως αληθινά, ιστορικά και αντικειμενικά.

1. Μεγάλη λίθινη υδρία στην Κανά

Με αφορμή επιστολή αναγνώστη που δημοσιεύεται στη σελίδα της Αλληλογραφίας του παρόντος τεύχους (σελ. 7), και λόγω του γενικότερου ενδιαφέροντος του ερωτήματος, κρίθηκε σκόπιμο να απαντήσουμε όχι σύντομα και πρόχειρα αλλά με τη μελέτη που ακολουθεί.

Στο προηγούμενο τεύχος δημοσιεύσαμε τη θέση ότι το ρήμα «**βαπτίζω**» στην Καινή Διαθήκη δεν σημαίνει ραντίζω ή περιχύνω, αλλά βυθίζω, βουτώ. Κάποιος αναγνώστης (βλ. **Αλληλογραφία**, σελ. 7) αμφισβήτησε την ορθότητα της θέσης αυτής και επικαλούμενος το χωρίο Μάρκ. 7/ζ/4, έθεσε το ερώτημα: «**Άραγε σημαίνει ότι οι Εβραίοι δεν τρώγαν αν δεν βαπτίζονταν, δηλαδή αν δεν έκαναν ολόκληρο μπάνιο, και αν δεν βουτούσαν τα κρεβάτια τους στο νερό;**»

Είναι προφανές ότι υπάρχει παρανόηση των όρων που χρησιμοποιούνται και αναγκαίο να δούμε σοβαρά τι ακριβώς σημαίνουν οι λέξεις που αναφέρονται στο Μάρκ. 7/ζ/2-4.

Παραθέτουμε ολόκληρη τη σχετική περικοπή, προς αποφυγή λαθών και εντυπώσεων. Ο Ευαγγελιστής διηγείται ότι κάποιοι Φαρισαίοι «**ιδόντες τινάς των μαθητών αυτού ότι κοιναίς χερσίν, τούτ' έστιν ανίπτοις, εσθίουσιν τους άρτους**», τους κατέκριναν γι' αυτό. Στη συνέχεια ο ίδιος επεξηγεί ότι «**οι Φαρισαίοι και πάντες οι Ιουδαίοι εάν μη πυγμή νίψωνται τας χείρας ουκ εσθίουσιν, κρατούντες την παράδοσιν των πρεσβυτέρων, και απ' αγοράς εάν μη βαπτίσωνται ουκ εσθίουσιν**».

Και προσθέτει την επισήμανση πως οι παραδόσεις των καθαρισμών δεν σταματούσαν μόνο στο καθάρισμα των χεριών αλλά υπήρχε ένα γενικότερο πλαίσιο, ανάλογα με τις περιστάσεις και τις ραβινικές παραδόσεις, που περιλάμβανε «**και άλλα πολλά εστιν ά παρέλαβον κρατείν, βαπτισμούς ποτηρίων και ξεστών και χαλκίων [και κλινών]**» (εδ. 2-4). Συνεπώς υπάρχει σοβαρή παρανόηση του επιστολογράφου μας, όταν συγχέει τους βαπτισμούς των σωμάτων και των «κλινών» με τα γεύματα.

Πριν κάτι άλλο –και για να αποδείξουμε ότι δεν κινούμαστε από οποιαδήποτε προκατάληψη–, σημειώνουμε πως το χωρίο αυτό σε 4-5 χειρόγραφα αντί «**βαπτίσωνται**» έχει «**ραντίσωνται**» (μεταξύ τους το Βατικανό και το Σιναϊτικό) αλλά απουσιάζει το «**και κλινών**». (**Φωτ. 2**). Επειδή όμως όλα τα άλλα χειρόγραφα, ανάμεσά τους και το Αλεξανδρινό (**Φωτ. 3**), έχουν τον τύπο «**βαπτίσωνται**» οι κριτικοί των κειμένων διατήρησαν αυτόν, το δε «**και κλινών**» έθεσαν εντός αγκυλών.

Για να προχωρήσουμε, είναι αναγκαίο να εξετάσουμε τις λέξεις της περικοπής που χρειάζονται ορισμό και ερμηνεία, τις οποίες σημειώνουμε με πλάγια γράμ-

ΟΙΤΟΥΔΑΙΟΙΕΑΝΜΗΠΥ
ΓΜΗΝΙΨΩΝΤΑΙΤΑΣΧ
ΡΑΣΟΥΚΕΣΘΙΟΥΣΙΝΚΡΑ
ΤΟΥΝΤΕΣΤΗΝΠΑΡΑΔ
ΣΙΝΤΩΝΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩ
ΚΑΙΑΠΑΓΟΡΑΣΕΑΝΜΗ
ΡΑΝΤΙΣΩΝΤΑΙΟΥΚΕΣ
ΟΥΣΙΝΚΑΙΑΛΛΑΠΟΛΛ
ΕΣΤΙΝΑΠΕΡΕΛΛΒΟΝΚΡΑ
ΤΕΙΝΒΑΠΤΙΣΜΟΥΣΠΟ
ΤΗΡΙΩΝΚΑΙΣΕΣΤΩΝΚ
ΧΑΛΚΙΩΝ **Ζ** ΚΑΙΕΠΕΡΩ
ΤΩΣΙΝΑΥΤΟΝΟΙΦΑΡΕΙ

2. Το χωρίο Μάρκ. 7/ζ/3 στον Βατικανό κώδικα

ματα.

1. Άνιπτος (ανίπτοις) – Είναι εκείνος που ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΝΙΦΘΕΙ, δηλαδή δεν έχει πλυθεί με νερό. Συνήθως το ρήμα «νίπτω» χρησιμοποιείται για το πλύσιμο μελών του σώματος (κυρίως πρόσωπο, χέρια και πόδια) σε αντίθεση με τα ρήματα «λούω», που αφορά πλύσιμο ολόκληρου του σώματος, και «πλύνω», που χρησιμοποιείται για πράγματα (ρούχα κ.λπ.). Ας θυμηθούμε εδώ τον λόγο του Χριστού προς τον Πέτρο: **«Ο λελουμένος (στο σώμα) δεν έχει χρειάν ειμή τους πόδας να νιφθῇ»** (Ιωάν. 13/ιγ/10).

Η περικοπή που εξετάζουμε αναφέρεται σε Ιουδαίους που κάθονταν να φάνε επιστρέφοντας από την αγορά (ή το χωράφι ή το στάβλο τους) και είναι αναμενόμενο να θέλουν να καθαρίσουν καλά τα ακάθαρτα χέρια τους πριν πιάσουν ψωμί και άλλα τρόφιμα.

2. Πυγμή – Είναι το μέρος του χεριού που λέμε γροθιά, η παλάμη με σφιγμένα τα δάκτυλα (πρβλ. *πυγμαχία*). Επίσης η λέξη σημαίνει τη δύναμη αλλά και ομώνυμο αρχαιοελληνικό μέτρο μήκους. Στο κείμενό μας η λέξη είναι σε δοτική πτώση και το σύνολο «*πυγμή νίψονται*» μπορεί να

ΕΣΩΖΟΝΤΟ. ΚΑΙΣΥΝΑΓΟΝΤΙ
ΤΟΝΑΥΤΟΝΟΙΦΑΡΙΣΜΟΝΚΑΙΤΕΙ
ΝΕΣΤΩΝΤΑΙΕΚΙΝΑΙΝΕΑΘΟΝ
ΤΕΟΛΘΟΙΕΡΟΣΟΛΥΜΕΝΚΑΙΔΟ
ΤΕΣΤΙΝΑΣΤΩΝΜΑΘΗΤΩΝΑΥΤΩ
ΚΟΙΝΑΙΣΧΕΡΟΙΝΤΟΥΤΕΣΤΙΝΑΝΙ
ΠΤΟΙΕΣΘΕΟΝΤΑΧΙΡΤΟΥΣΟΙΩ
ΦΗΡΙΟΚΙΟΝΚΑΙΠΑΝΤΕΣΟΠΙΟΥΑΝ
ΘΑΝΚΗΝΠΥΓΜΗΝΙΨΩΝΤΑΙΤΑΣ
ΧΕΙΡΑΣΟΥΝΕΣΘΙΟΥΣΙΝΚΡΑΤΟΥ
ΤΕΣΤΗΝΠΑΡΑΛΟΙΝΤΩΝΠΡΕΣΒ
ΥΤΕΡΩΝΚΑΙΑΠΑΓΟΡΑΣΕΑΝΜΗ
ΡΑΝΤΙΣΩΝΤΑΙΟΥΚΕΣΘΙΟΥΣΙΝΚΑΙ
ΑΛΛΑΠΟΛΛΑΣΕΣΤΙΝΑΠΕΡΕΛΛΕΟΝ
ΚΡΑΤΕΙΝΒΑΠΤΙΣΜΟΥΣΠΟΤΗ
ΚΑΙΣΕΣΤΩΝΚΑΙΧΑΛΚΕΟΝ
ΚΑΙΚΛΕΙΝΟΝ

3. Το χωρίο Μάρκ. 7/ζ/3 στον Αλεξανδρινό κώδικα

σημαίνει (1) Να πλύνουν [τα χέρια] με την πυγμή, δηλ. έτσι ώστε το ένα χέρι να τρίβεται με τη σφιγμένη γροθιά του άλλου, όχι απλά βρέχοντάς τα αλλά τρίβοντάς τα επιμελώς, προσεκτικά, όπως υποστηρίζεται και από την αρχαία συριακή μετάφραση. (2) Με δύναμη. (3) Ο Θεοφύλακτος πρόσθεσε «*τουτέστιν άχρι του αγκώνος· πυγμή γαρ λέγεται το από του αγκώνος άχρι και των άκρων δακτύλων*», θέση που υπάρχει και σε ταλμουδικές αναφορές και πέρασε στους Μουσουλμάνους όπου το Κοράνι λέει: «Ω, πιστοί, όταν θέλετε να προσευχηθείτε, πλύνετε τα πρόσωπά σας και τα χέρια σας μέχρι τους αγκώνες και τα πόδια σας μέχρι τους αστραγάλους».

3. Νίπτω (νίψονται) – Βλέπε πιο πάνω, εξήγηση του «Άνιπτος».

4. Βαπτίζω (βαπτίσονται) – Κυριολεκτικά βουτώ μέσα σε υγρό. Ύστερα από όσα προηγήθηκαν στο συμφραζόμενο, θεωρούμε ότι η έννοια της φράσης «*εάν μη βαπτίσονται*» είναι «εάν δεν καθαριστούν με βύθισμα των χεριών τους στο νερό», όμως περισσότερα στη συνέχεια.

Αν θα έπρεπε να ασχοληθούμε με τον τύπο «*ραντίσονται*», για τον οποίο έγινε λόγος στην αρχή, θα ερμηνεύαμε «εάν

4. Ιδιωτική δεξαμενή νερού για τις ανάγκες οικίας στην Ιουδαία

5. Μεγάλη πύλινη υδρία αποθήκευσης νερού για τις ανάγκες νίψεων

δεν ραντιστούν», όμως κανείς δεν αρκείται να φάει με χέρια ΜΟΝΟ ΠΑΝΤΙΣΜΕΝΑ. Εκείνο που ενδιαφέρει καθέναν είναι ΝΑ ΚΑΘΑΡΙΣΕΙ τα χέρια του, κι αυτό βεβαίως δε μπορεί να γίνει μόνο με ραντισμό.

5. Βαπτισμός – Βαπτισμός είναι η πράξη του βαπτίσματος, ενώ βάπτισμα είναι το αποτέλεσμα της πράξης. Στο προκείμενο οι βαπτισμοί αναφέρονται στην τεχνική με την οποία τα σκεύη που αναφέρονται μπορούσαν από ακάθαρτα/μολυσμένα να γίνουν καθαρά, κι αυτό γίνεται καλύτερα με βύθισή τους μέσα σε νερό, για να μουσκέψουν οι ρύποι και να τριφτούν, ώστε να απαλλαγούν από ρύπους προηγούμενης χρήσης ή άλλους εξ αιτίας των συνθηκών στα σπίτια εκείνης της εποχής (χώμα, έντομα, τρωκτικά κ.λπ.).

6. Ξέστης – Δύο ερμηνείες δίνονται: (1) Σκεύος κατασκευασμένο με ξύσιμο, από το ρήμα ξέω = επεξεργάζομαι με ξύσιμο, λαξεύω. Πρόκειται για μαγειρικά σκεύη συνήθως από ξύλο, όπως σκάφες, λεκάνες, κούπες. (2) Άλλοι υποστηρίζουν ότι είναι παραφθορά του λατινικού *sextarius*, που ήταν κοίλο σκεύος χωρητικότητας ενός έκτου του μοδίου, με το ο-

ποίο μετρούσαν υγρά ή στερεά και το χρησιμοποιούσαν για να χύνουν νερό.

7. Κλίνη – Σχετικά με τις κλίνες ο αναγνώστης παρακαλείται να διαβάσει την ξεχωριστή μελέτη στη σελίδα 18. Στο σημείο αυτό η λέξη «κλινών» θα μπορούσε να αναφέρεται είτε σε στρωσίδια είτε σε χαμηλά τραπέζια (σοφράδες) όπου ακουμπούσαν το φαγητό, γι' αυτό και ορισμένες αγγλικές μεταφράσεις την αποδίδουν ως «**τραπεζών**» (ΚJV κ.ά.).

Στην Παλαιά Διαθήκη προβλέπονταν πλείστες περιπτώσεις που οι Ιουδαίοι έπρεπε να καθαρίζονται όχι μόνο από τη φυσική αλλά και από την ηθική τους ρυπαρότητα. Πριν δώσει ο Θεός το Νόμο στο Σινά, είπε στον Μωυσή «**Υπαγε προς τον λαόν και αγιάσον αυτούς σήμερα και αύριο, και ας πλύνωσι τα ιμάτια αυτών**» (Έξοδ. 19/10/10).

Αργότερα δόθηκαν διατάξεις για να πλένονται, όπως π.χ.: • Αν άγγιξαν ερπετό (Λευ. 22/κβ/6 – «λούση το σώμα αυτού»), • Αν λεπρός θεραπεύτηκε (Λευ. 14/ιδ/8 – «θέλει πλύνει ο καθαριζόμενος τα

μάτια αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι», • Αν είχαν ρεύση υγρών από το σώμα τους (Λευ. 15/ιε/5,12,13 – «θέλει πλύνει τα μάτια αυτού και θέλει λούσει το σώμα αυτού»), • Αν είχαν ρεύση σπέρματος (Λευ. 15/ιε/16 – «θέλει λούσει όλον αυτού το σώμα εν ύδατι»), • Αν άγγιξαν έπιπλα ή αντικείμενα όπου κάθισε γυναίκα με έμμηνη ρύση (Λευ. 15/ιε/28 – «θέλει πλύνει τα μάτια αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι»), • Αν έφαγαν θνησιμαίο (Λευ. 17/ιζ/16 – «θέλει πλύνει τα μάτια αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι»), • Αν ήρθαν σε επαφή με νεκρό (Αριθ. 19/ιθ/19 – «θέλει πλύνει τα μάτια αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι») κ.ο.κ.

Η ψαλμική ευχή: **«Θέλω νίψει εν αθωότητι τας χείρας μου και θέλω περικυλώσει το θυσιαστήριόν σου, Κύριε»** (Ψαλμ. 26/κς/6) και η απορία **«Άρα, ματαιώς εκαθάρισα την καρδίαν μου και ένιψα εν αθωότητι τας χείρας μου»** (Ψαλμ. 73/ογ/13) μαρτυρούν τη συνήθεια των Ιουδαίων να νίπτουν ιδιαίτερα τα χέρια τους. Ας θυμηθούμε εδώ και τον Πιλάτο που **«ένιψε τας χείρας αυτού»** (Ματθ. 27/κζ/24)

Για την ιουδαϊκή παράδοση «Η καθαριότητα είναι αμέσως μετά την αγιότητα», και πρόβλεπε τρία είδη πλύσεων: **(1)** πλύσιμο χεριών, **(2)** πλύσιμο χεριών και ποδιών, και **(3)** βύθιση ολόκληρου του σώματος στο νερό. Αν και αναφέρεται πιο συχνά το νίψιμο των ποδιών, εξυπακούεται πως όταν κάποιος έπλενε τα πόδια του, ακολούθως έπλενε και τα χέρια του, εκτός και αν το νίψιμο των ποδιών γινόταν από άλλο πρόσωπο (π.χ. δούλο ή γυναίκα – Λουκ. 17/ιζ/8, Α΄ Τιμ. 5/ε/10).

Για να ανταποκριθούν σ' αυτές τις πολλαπλές απαιτήσεις καθαρισμών, οι Ιουδαίοι φρόντιζαν με μεγάλη επιμέλεια το πλύσιμο του σώματος και των σκευών τους, είχαν δε διαθέσιμες στα σπίτια τους

ειδικές δεξαμενές (*mikweh*) για συγκέντρωση του νερού της βροχής, που έχουν βρεθεί σε διάφορες ανασκαφές (**Φωτ. 4**), και τέτοιες προφανώς χρησιμοποιήθηκαν την ημέρα της Πεντηκοστής στην Ιερουσαλήμ για το βάπτισμα των 3.000 νέων πιστών (Πράξ. 2/β/41).

Εναλλακτικά είχαν ειδικές υδρίες, δηλαδή μεγάλα δοχεία, πήλινα ή λαξευμένα σε πέτρα, που χωρούσαν σημαντική ποσότητα νερού. (**Φωτ. 1 & 5**). Στην εξιστόρηση του θαύματος της Κανά, σημειώνεται ότι **«ήσαν εκεί υδρίαί λίθιναι εξ κείμεναι κατά τον καθαρισμόν των Ιουδαίων χωρούσαι ανά μετρητάς δύο ή τρεις»** (Ιωάν. 2/β/6). Ένας αττικός μετρητής χωρούσε με 40 λίτρα οπότε οι 18 μετρητές (6X3=18) αντιστοιχούν με περίπου 700 λίτρα ή σχεδόν ένα κυβικό μέτρο. Αυτό εξηγεί γιατί ο Χριστός ζήτησε από περισσότερους από έναν δούλους να τις γεμίσουν. Καθώς δε ο Ιωάννης τονίζει ότι οι υδρίες βρίσκονταν εκεί για **«τον καθαρισμό των Ιουδαίων»**, έχουμε ένα μέτρο της ποσότητας του νερού που χρειαζόταν ένα ιουδαϊκό σπιτικό για τους καθαρισμούς τους.

Σύμφωνα με όλα τα παραπάνω, το χωρίο Μάρκ. 7/ζ/3-4, ΔΕΝ ΑΝΑΙΠΕΙ τη θέση ότι το ρήμα **«βαπτίζω»**, σημαίνει «βυθίζω» για τους εξής λόγους:

1. Στο υπό κρίση χωρίο, πριν γίνει λόγος για **«βαπτισμό»** γίνεται λόγος για **«νίψιμο»**. Για να νίψει κάποιος τα χέρια του, θα πρέπει είτε να διαθέτει τρεχούμενο νερό είτε ικανή ποσότητα, ώστε να μπορεί να βυθίσει και να βρέξει καλά τα χέρια του. Όταν οι Ιουδαίοι επέστρεφαν από την αγορά, έπλεναν τα χέρια τους μάλλον μέχρι τον αγκώνα, και όχι μόνο στις παλάμες, όπως συνήθως κάνουμε εμείς σήμερα, και καθώς εκείνη την εποχή δεν είχαν στα σπίτια τους βρύσες με συνεχή ροή, διέθεταν κάποιο κάδο ή λεκάνη όπου **«βά-**

ππιζαν», βουτούσαν δηλαδή τα χέρια (και ΟΧΙ όλο το σώμα, όπως λανθασμένα υπαινίσσεται ο επιστολογράφος).

2. Τα ποτήρια, πιάτα και άλλα κουζίνακά τους, τα οποία αναφέρονται στο χωρίο, μπορούσαν να πλυθούν καλύτερα βυθίζοντάς τα σε νερό και όχι μόνο βρέχοντας ή ραντίζοντας κάποια σημεία τους. Όλες οι ξενόγλωσσες μεταφράσεις που έχουμε υπόψη μας αποδίδουν το ρήμα **βαπτίζω** και τη λέξη **βαπτισμός** ως ΠΛΕΝΩ, ΠΛΥΣΙΜΟ (π.χ. wash, laven, waschen κ.ο.κ.).

3. Όταν πρόκειται για καθαρισμούς, όπως από αίμα, σπέρμα, μολυσμό από ερπετό κ.λπ., κανένας λογικός άνθρωπος δεν θα αρκούταν μόνο σε ράντισμα αλλά μάλλον θα ήθελε να εξασφαλίσει ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ καθαρισμό και απολύμανση. Όπως εμείς πλένουμε και ξαναπλένουμε τα χέρια και τα σκεύη μας, για να βεβαιωθούμε ότι είναι εντελώς καθαρά, το ίδιο και οι Ιουδαίοι, τόσο επιμελείς σε τέτοια ζητήματα, όταν επέστρεφαν στο σπίτι από ένα ανατολίτικο παζάρι της εποχής, δεν θα αρκούσαν να "ραντίσουν" απλώς τα χέρια τους, πριν καθίσουν να φάνε.

4. Για τις «**κλίνες**» βλέπε χωριστή μελέτη στη σελίδα 18.

Καταλήγοντας, η Βίβλος μιλάει για το βάπτισμα πάντοτε με την έννοια της ΒΥΘΙΣΗΣ. Εκτός από τη συγκεκριμένη φρασεολογία της Καινής Διαθήκης, αρχαία βαπτιστήρια που έχουν ανακαλυφθεί επιβεβαιώνουν την πάγια πρακτική της α-

6. Αρχαίο βαπτιστήριο. Τα 4 σκαλοπάτια μαρτυρούν υπέρ της βύθισης.

ποστολικής και πρωτοχριστιανικής Εκκλησίας. **(Φωτ. 6).**

Αν στη συνέχεια διάφοροι εκκλησιαστικοί ηγέτες του δυτικού κυρίως κόσμου, στην προσπάθειά τους να αντιμετωπίσουν ίσως τεχνικά προβλήματα –όπως περιπτώσεις έλλειψης νερού ή ψυχρά κλίματα– εφηύραν (κατ' οικονομίαν) το μοντέλο της επίχυσης ή του ραντισμού (και σε έκτακτες περιπτώσεις του "αεροβαπτισμού"), αυτό με τίποτα δεν αντιστρέφει την ιστορική και πρακτική αλήθεια του βαπτίσματος με θύτιση, την οποία χωρίς εξαίρεση παραδέχονται και ομολογούν όλοι οι σοβαροί μελετητές και λόγιοι, ακόμη και των εκκλησιών που για δικούς τους λόγους προτιμούν να εφαρμόζουν το ραντισμό! **❶**

Λόγω πληθώρας ερμηνευτικών/εγκυκλοπαιδικών θεμάτων σ' αυτό το τεύχος, το άρθρο με θέμα «Το έθος του Μωυσέως» αναβάλλεται για το επόμενο. ❶

Διαβάσματα

📖 Προσπαθούμε να διατηρούμε το ύφος και την ορθογραφία του πρωτότυπου.

Βυζαντινών και Νεοελλήνων σκάνδαλα

Στην ιστοσελίδα του Οικουμενικού Πατριαρχείου με τον κατάλογο των Πατριαρχών, διαβάσαμε το παρακάτω ενδιαφέρον:

Τρύφων

Μετά το θάνατο του Πατριάρχη Στεφάνου του Β', διάδοχός του εκλέχθηκε τον Δεκέμβριο του 928 ο μοναχός Τρύφων.

Ο Τρύφωνας μόναζε σε κάποια μονή της Μικράς Ασίας και διακρινόταν για την ευλάβεια και την αγιότητά του. Η Εκκλησία τον προτίμησε, γιατί είχε μεγάλα ηθικά πλεονεκτήματα.

Αλλ' ο αυτοκράτορας Ρωμανός ο Λεκαπηνός, τάχθηκε και αυτός υπέρ της εκλογής του, με κάποια σκοπιμότητα όμως. Σκεφτόταν δηλ. ότι θα του ήταν εύκολο μετά από κάποιο χρόνο, να πείσει τον Τρύφωνα σε παραίτηση, για να αναδείξει αντ' αυτού Πατριάρχη το γιο του Θεοφύλακτο. Γι' αυτό και βοήθησε τον Τρύφωνα στο έργο του για την Εκκλησία, με πολλές ελεημοσύνες και δωρεές σε μοναστήρια και πτωχοκομεία. Ανυπόμονος όμως καθώς ήταν ο Ρωμανός, το 931 που ο γιος του ήταν μόλις 15 ετών, είπε στον Πατριάρχη να παραιτηθεί, για ν' αναλάβει το θρόνο ο γιος του.

Ο Τρύφωνας φυσικά δεν συμφώνησε, διότι το βασιλοπαιδί ήταν ανήλικο και θα δημιουργούσε φοβερό σκάνδαλο και κηλίδα στην Εκκλησία. Τότε ο Ρωμανός έβαλε τον τότε μητροπολίτη Καισαρείας Θεοφάνη,

που ο λαός για την αναισχυντία του τον φώναζε "χοιρινό", και με δόλιο τρόπο απέσπασε την υπογραφή του ανυποψίαστου Τρύφωνα σε λευκό χαρτί.

Από πάνω συνέταξαν την παραίτησή του, και έτσι κατόρθωσαν να τον διώξουν και να βάλουν στη θέση του τον 16ετή Θεοφύλακτο, που άφησε επαισχυντη μνήμη με την σκανδαλώδη διαγωγή του.

Δυστυχώς, ο όρος "θεία χάρις" στις χειροτονίες των κληρικών, συνήθως σημαίνει μάλλον προστασία αρχόντων και χρησιμοποιείται ανέκαθεν αυθαίρετα έτσι ώστε να μη δημιουργεί απορία η σκανδαλώδης χειροτονία του ΑΝΗΛΙΚΟΥ Τρίφωνα. Σήμερα βέβαια δεν χειροτονούνται ανήλικοι. Οι ανώριμοι και ακατάληκτοι όμως μάλλον περισσεύουν! 📌

ΠΗΓΕΣ: www.ec-patr.org/list/index.php?lang=gr&id=93
«ΠΑΠΥΡΟΣ-ΛΑΡΟΥΣ-ΜΠΙΡΙΤΑΝΝΙΚΑ».

Η αξία της ζωής...

Κάθε εβδομάδα του προηγούμενου έτους στο Ισραήλ έχαναν τη ζωή τους κατά μέσο όρο:

- 9 άτομα από αυτοκίνητα στους δρόμους
- 500 και περισσότερα μωρά με εκτρώσεις

Ποια είναι η αναληθγία στη χώρα μας δεν είναι εύκολο να ειπωθεί, επειδή ως χώρα και ως Κυβέρνηση, είμαστε ειδικοί να κρύβουμε και να παραποιούμε τα στοιχεία που δεν συμφέρουν και δεν παρουσιάζουν μια "όμορφη εικόνα" για τον τέλειο ελληνικό λαό... 📌

Προβλήματα με την τεχνητή γονιμοποίηση

Σύμφωνα με πληροφορίες του Τύπου, νέα προβλήματα προκύπτουν από τις ονομαζόμενες "Τράπεζες Σπέρματος"

Ο Δρ. Α. Ντάτνεϊ, που θεωρείται από τους πλέον ειδικούς στο χώρο της εξωσωματικής γονιμοποίησης στη Ν. Αυστραλία, επισημαίνει τον κίνδυνο αιμομιξίας από την ανεξέλεγκτη κατάσταση που επικρατεί με τους δότες σπέρματος.

Ο ίδιος καταγγέλλει ότι σε μια Τράπεζα το σπέρμα ενός ανδρός χρησιμοποιήθηκε για τη γονιμοποίηση 29 γυναικών και αναρωτιέται τι μπορεί να γίνει αργότερα, αν κάποια από τα παιδιά που γεννήθηκαν αναπτύξουν κοινωνικές σχέσεις και πιθανούς γάμους μεταξύ τους.

Η ελληνική παροιμία λέει: «Όλα του γάμου δύσκολα...». Ας έχουν κι αυτή τη δυσκολία υπόψη τους όσοι άτεκνοι γονείς σκέπτονται να καταφύγουν σε Τράπεζες Σπέρματος.

Σωσίβιο του "Τιτανικού"

Ένα αχρησιμοποίητο σωσίβιο από τον "Τιτανικό" πουλήθηκε σε δημοπρασία στη Ν. Υόρκη, έναντι 68.500 δολαρίων, όπως ανακοίνωσε ο οίκος Κρίστις.

Το σωσίβιο, που βρίσκεται σε πολύ καλή κατάσταση, πιστεύεται ότι βρέθηκε στις ακτές του Χάλιφαξ, μετά τη βύθιση του πλοίου, τον Απρίλιο του 1912, κατά τη διάρκεια του παρθενικού ταξιδιού του. Είναι ένα από τα έξι που υπάρχουν και φαίνεται άθικτο, αφού οι ζώνες με τις οποίες δένονταν στο σώμα δεν έχουν χρησιμοποιηθεί.

Ένα σωσίβιο έχει σχετική αξία όσο είναι έτοιμο να χρησιμοποιηθεί σε περίπτωση

κινδύνου. Το ίδιο σωσίβιο έχει τεράστια αξία ΟΤΑΝ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΕΙ και ΣΩΣΕΙ εκείνον που το φόρεσε. Αλλά τι αξία μπορεί να έχει ένα σωσίβιο που ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΤΟ ΦΟΡΕΣΕ, ΚΑΝΕΝΑΝ ΔΕΝ ΕΣΩΣΕ, και ιδιαίτερα όταν θα μπορούσε να σώσει κάποιον από τους 1.500 που πνίγηκαν στο συγκεκριμένο ναυάγιο αν είχε χρησιμοποιηθεί;

Μοιάζει με τα διάφορα "σταυρουδάκια" που φορούν οι άνθρωποι για να τους "φυλάνε", χωρίς όμως να έχουν οι ίδιοι οποιαδήποτε κατανόηση ή σχέση με το γεγονός του Σταυρού του Χριστού. Και δυστυχώς, υπάρχουν πολλοί τέτοιοι ΑΧΡΗΣΤΟΙ σταυροί –κάποιοι ίσως με πολύτιμα πετράδια, άλλοι με δήθεν "τίμιο ξύλο"– όμως κανένας τους δεν αξίζει δεκάρα, αφού δεν μπορεί να βοηθήσει τον αμαρτωλό να βρει τη σωτηρία του, που δεν εξαρτάται από το ξύλο του Σταυρού αλλά από τον Χριστό που σταυρώθηκε επάνω του!

Οι παράκτιες εταιρείες

Οι περισσότεροι δεν γνωρίζουν τι είναι αυτές οι "παράκτιες εταιρείες" ούτε καν αν υπάρχουν. Τις ξέρουν όμως καλά κάποιοι Υπουργοί μας και τις εκμεταλλεύονται σε βάρος της χώρας και της εθνικής οικονομίας. Ο κ. Καρκαγιάννης έγραψε στην εφημ. «Καθημερινή» (6-9-08):

Οι παράκτιες εταιρείες offshore, στην καθομιλουμένη, είναι νόμιμες. Σε όλους όμως είναι γνωστό ότι αποβλέπουν στην καταστρατήγηση των φορολογικών νόμων, σκοπός όχι και τόσο ηθικός.

Δυστυχώς στη χώρα τούτη όλα είναι "εν τάξει", αρκεί να μην αποκαλυφθείς. Αυτό είχε πει προ καιρού στο γράφοντα υπάλληλος της Εφορίας, όταν ρωτήσαμε για ένα ζήτημα: «Ο νόμος δεν είναι σαφής. Κάνε ό,τι θέλεις, πρόσεξε όμως να μη σε πιάσουν». Ωραία "ηθικά διδάγματα" και μάλιστα από Υπουργούς...

Ο Θεός σ' αγαπά Ελλάδα!

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΑ 35 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ
«ΟΙ ΛΥΤΡΩΜΕΝΟΙ»

Αναδημοσιεύουμε το ποίημα του Λουκά Αγαπητού [Νώτη Αρώνη] που τόσο επί-
καιρο ακούγεται, όχι μόνο για την επέτειο του συγκροτήματος "Οι Λυτρωμένοι",
του οποίου υπήρξε μαέστρος αλλά και για την τραγική εικόνα της χώρας μας, των
πολιτικών και του λαού της τη δύσκολη αυτή περίοδο. Είθε κάποιοι να προσέξουν
τούτα τα λόγια, σαν ένα σύγχρονο θρήνο του Χριστού (Λουκ. 13/ιγ/34), σαν την ε-
ξομολόγηση του Δανιήλ (9/θ/5) και σαν την έκκληση του Παύλου (Ρωμ. 15/ιε/13).

Ελλάδα του βράχου και της
θάλασσας,
Ελλάδα της σπάνης και της ραχούλας,

Ελλάδα του πεύκου και της μυρτιάς,
της μέντας και του βασιλικού,
του ανδονιού και της φλογέρας,
του ήλιου και του σύγνεφου,

Ελλάδα της ξαστεριάς,
Ελλάδα της αντίρας,
Ο ΘΕΟΣ Σ' ΑΓΑΠΑ ΕΛΛΑΔΑ!

Ελλάδα του θανάτου και της
ανάστασης,

Ελλάδα της δόξας και της
καταφρόνειας,
Ελλάδα του «όχι» και του «ναι»,
του «ποτέ» και του «πάντοτε»,
του «ωσανά» και του «άρων-άρων
σταύρωσον»,

Ελλάδα της αγάπης,
Ελλάδα του μίσους,
Ελλάδα του πάθους,
Ελλάδα του φιλότιμου,
Ο ΘΕΟΣ Σ' ΑΓΑΠΑ ΕΛΛΑΔΑ!

Ελλάδα του Μεγαλέξαντρου και του
Εφιάλτη,
Ελλάδα της Αγια-Σοφιάς και της
Κερκόπορτας,

Ελλάδα του μαρμαρωμένου βασιλιά,
του «Λευτεριά ή Θάνατος»,
της Κόκκινης Μηλιάς,
της καμένης Σμύρνης,

Ελλάδα ξεριζωμένη των χαμένων
πατρίδων,
Ελλάδα του διχασμού,
Ελλάδα του αδελφοσκοτωμού και της
αδερφοθυσίας,
Ο ΘΕΟΣ Σ' ΑΓΑΠΑ ΕΛΛΑΔΑ!

Ελλάδα της εξουσίας κι Ελλάδα της
αναρχίας,

Ελλάδα της Βουλής κι Ελλάδα του
Κορυδαλλού,

Ελλάδα της Ακαδημίας κι Ελλάδα
του «εδώ παπάς»,

Ελλάδα του υπόγειου και του ρετιρέ,
του δίκυκλου και της
«μερσεντές»,
της ρετσίνας και του ούισκι,

της ντίσκο και του καφενέ,
του σκυλάδικου και της
Επίδανρος,
της Συγγρού και τ' Αγιόρους,
της πορνογραφίας και των
βραβείων Νόμπελ,

Ο ΘΕΟΣ Σ' ΑΓΑΠΑ ΕΛΛΑΔΑ!

Ελλάδα με πυχίο,
Ελλάδα με κομπίνα,
Ελλάδα με το νόμο,
Ελλάδα με το μαχαίρι,
Ελλάδα με το καμάκι,
Ελλάδα με τη σύριγγα,
Ελλάδα με το βίντεο,
Ελλάδα με το ΠΡΟ-ΠΟ,
Ελλάδα με τα πλαστικά
λουλούδια,

Ελλάδα που καπνιλεύσαι τους
τάφους των προγόνων σου

Ελλάδα που εμπορεύεσαι τα
λείψανα των αγίων σου,

Ο ΘΕΟΣ Σ' ΑΓΑΠΑ ΕΛΛΑΔΑ!

Ελλάδα του Ευλαμπιακού και του
Πανκαπιναϊκού,

Ελλάδα του κόκκινου,
του πράσινου, του γαλάζιου,
του μαύρου, του παρδαλού,

Ελλάδα κουρελού,
Ελλάδα νύφη,
Ελλάδα του «ρε» και του «να πούμε»,
του «σεις» και του «σας»,
του «μεγσί» και του «οκέι»,
Ελλάδα της Ελλάδας,
Ελλάδα της Αμερικής,
Ελλάδα της Τασκένδης,
της Ωστράλιας,
της Γερμανίας,

Ελλάδα του κόσμου όλου,
Ελλάδα, Πατρίδα μας Αγαπημένη,
Ο ΘΕΟΣ Σ' ΑΓΑΠΑ ΕΛΛΑΔΑ!

Ελλάδα που φτερώνεις τη σκέψη μας,
Ελλάδα που φλογίζεις την καρδιά μας,
Ελλάδα που ματώνεις το βλέμμα μας,
Ελλάδα που σταυρώνεις τις ελπίδες μας,
Ελλάδα που ανασταίνεις τις προσευχές
μας,

Ο ΘΕΟΣ Σ' ΑΓΑΠΑ ΕΛΛΑΔΑ!

Ελλάδα, ματωμένη σταγόνα της γης μας,
Ελλάδα, αγιάτρευτη μικρογραφία του
κόσμου μας,

Ο ΘΕΟΣ Σ' ΑΓΑΠΑ ΕΛΛΑΔΑ!

Ο ΘΕΟΣ Σ' ΑΓΑΠΑ ΕΛΛΑΔΑ!

Ο ΘΕΟΣ Σ' ΑΓΑΠΑ ΕΛΛΑΔΑ!

«Ποσάκις ηθέλησα να συνάξω τα τέκνα σου καθ' ον τρόπον η όρνις
τα ορνίθια εαυτής υπό τας πτέρυγας, και δεν ηθελήσατε. Ιδού,
σας αφίνεται ο οίκός σας έρημος· αληθώς δε σας λέγω ότι δεν θέλετε
με ιδεί, εωσού έλθη ο καιρός ότε θέλετε ειπεί·
Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου»

Ιησούς Χριστός – (Λουκ. 13/1γ/34-35)

Πέτρινο κρεβάτι από
την αρχαία Κόρινθο

Κρεβάτια και κλίνες

Πολλά έθιμα και πρακτικές έχουν αλλάξει εντελώς από τα χρόνια της Βίβλου ως τη δική μας εποχή, γεγονός που δυσκολεύει σημαντικά την κατανόηση κάποιων σκηνών και ενοιών που συναντούμε στα ιερά κείμενα.

Κανείς σήμερα στο δυτικό κόσμο δε μπορεί να φανταστεί ότι θα μπορούσε να φάει μισοξαπλωμένος ή ανακαθισμένος στο πάτωμα, πάνω σε ένα υπόστρωμα, χωρίς καρέκλες, τραπέζια και μαχαιροπήρουνα. Αλλά τι σχέση έχει αυτό με τον τίτλο της παρούσας μελέτης που αναφέρεται σε «Κρεβάτια και Κλίνες»;

Κλίνες-Κρεβάτια

Κρεβάτια/έπιπλα με την έννοια που τα χρησιμοποιούμε σήμερα έχουν διασωθεί ήδη από τις πυραμίδες της Αιγύπτου και σε ανάγλυφα ή παραστάσεις από άλλους λαούς (**Φωτ. 1 & 2**). Ομως τέτοια διέθεταν μόνο τα ανάκτορα και τα σπίτια των πλουσίων (πρβλ. τις κλίνες του Ωγ - Δευτ. 3/γ/11 και του Σολομώντα - Άσμα 3/γ/10).

Αντίθετα, στα φτωχά σπίτια οι κλίνες δεν ήταν παρά στρωσίδια από υφάσματα, δέρματα ή ακόμη ξερά φύλλα και άχυρο, που οι άνθρωποι χρησιμοποιούσαν ως υποστρώματα για να ξαπλώνουν. (**Φωτ. 3**). Όλα εξαρτιώνταν από την οικονομική κατάσταση και τη σταθερότητα ή προσωρινότητα του χώρου στον οποίο κατοικούσαν (οικία, σκηνή, ύπαιθρος, στρατοπέδευση κ.ο.κ.).

Οι Εβραίοι, όντας νομαδικός ποιμενικός λαός, ήταν αναγκασμένοι να μετακινούνται με τα κοπάδια τους, οπότε η ύπαρξη κρεβατιών/επίπλων μάλλον αδύνατη ήταν και οπωσδήποτε μεγάλη πολυτέλεια. Εξάλλου ήταν αδύνατο στους Εβραίους να μεταφέρουν επί 40 χρόνια στην έρημο κρεβάτια/έπιπλα.

Η λέξη «**κλίνη**» στα ελληνικά της Καινής Διαθήκης αναφέρεται στον τόπο και το μέσο πάνω στο οποίο «**κλίνουμε**» ή «**ανακλινώμεθα**» ή «**ανακειμέθα**», δηλαδή ξαπλώνουμε για να κοιμηθούμε ή να ξεκουραστούμε. Λέξεις όπως *κλινίδιον*, *κοίτη*, και *κράββατος*, χρησιμοποιούνται εναλλακτικά για να δηλώσουν το ίδιο πράγμα.

Αλλά η κλίνη είχε και μια άλλη σημασία που θα δούμε ευθύς αμέσως..

Κλίνες-Τραπέζια

Στα βιβλικά χρόνια οι περισσότεροι λαοί γύρω από τη Μεσόγειο συνήθιζαν να τρώνε μισοξαπλωμένοι, οι μεν πλούσιοι επάνω σε ντιβάνια ή ανάκλιντρα με πλάτη, όπου μπορούσε κάποιος να στηριχτεί. Οι φτωχοί έτρωγαν καθισμένοι ή ξαπλωμένοι στο έδαφος, σε απλά στρωσίδια. Σχηματισμοί από τρεις κλίνες τοποθετημένες σε σχήμα "**Π**", γύρω από τις οποίες «**έκλιναν**» (ξάπλωναν) οι συνδαιτυμόνες στα γεύματα, λέγονταν *τρικλίνια*. (**Φωτ. 4**).

Έτσι εξηγείται γιατί στο αρχαίο κείμενο της Καινής Διαθήκης συναντούμε τις

2

Κρεβάτι από τον τάφο του Φαραώ Τουταγχαμών.

3

Παραλυτικός μεταφερόμενος σε κλίνη (Λουκ. 5/ε/18,24)

4

Αναπαράσταση τρικλίνιου από αρχοντικό της Πομποίας.

λέξεις «**κλισία**» (συγκέντρωση για φαγητό, και «**κατακλίνω**» («κατακλίνετε αυτούς κλισίας ωσει ανά πενήκοντα» = βάλτε τους να ξαπλώσουν/καθίσουν ανά πενήντα – στο χορτασμό των πεντακισχιλίων (Λουκ. 9/θ/14), «**πρωτοκλισία**» («πρωτοκλισία εν τοις δείπνοις» = η πρώτη θέση γύρω από το στρωμένο φαγητό – Ματθ. 15/ιε/20), «**Αρχιτρίκλινος**» ήταν ο υπεύθυνος για την υπηρεσία των τρικλινίων (Ιωάν. 2/β/9) κ.ο.κ.

Οι σύγχρονες μεταφράσεις

Εξαιτίας της αλλαγής των εθίμων οι σύγχρονοι μεταφραστές αδυνατούν να αποδώσουν κυριολεκτικά τις σχετικές φράσεις και τις αλλάσσουν με το ρήμα «**καθίζω**» ή με περιφραστικές εκφράσεις (π.χ. «**καθήσας πάλιν**» ή, πιο σωστά, «**πήρε πάλι τη θέση του στο τραπέζι**»), αλλά στην πραγματικότητα, στις περισσότερες περιπτώσεις, ούτε καθίσματα υπήρχαν ούτε τραπέζια, επειδή, όπως προειπώθηκε, οι άνθρωποι έτρωγαν ξαπλωμένοι ή ανακαθισμένοι γύρω από το φαγητό που ήταν στρωμένο στο πάτωμα ή κάποιο χαμηλό είδος σοφρά.

Ο «Μυστικός Δείπνος»

Παραστάσεις και εικονογραφήσεις του Τελευταίου ή Μυστικού Δείπνου του Χριστού γύρω από τραπέζι, (όπως

π.χ. η γνωστή του Ντα Βίντσι) καμία σχέση δεν έχουν με την πραγματική σκηνή στο ανώγειο της Ιερουσαλήμ (Ιωάν. 13/ιγ/12), για το οποίο διαβάζουμε ότι ο Ιησούς, μετά το νίψιμο των ποδιών, «**έλαβεν τα ιμάτια αυτού και ανέπεσεν πάλιν**» (Ιωάν. 13/ιγ/12).

Βαπτισμοί κλινών

Σε σχέση τώρα με προηγούμενο άρθρο και ερώτηση αναγνώστη (Σελ. 7 & 9), αναφορικά με το «**βάπτισμα των κλινών**» (Μάρκ. 7/ζ/3-4) – παραβλέποντας ότι η λέξη δεν υπάρχει παρά μόνο σε ελάχιστα αρχαία χειρόγραφα – νομίζουμε πως έχει γίνει κατανοητό από τα παραπάνω ότι δεν πρόκειται για έπιπλα/κρεβάτια αλλά για κλίνες με τις σημασίες που εξηγήσαμε. Ήταν δηλαδή είτε (1) στρωσίδια που χρησιμοποιούσαν για να ξαπλώσουν και τα οποία βεβαίως μπορούσαν να πλένονται εμβαπτιζόμενα στο νερό (βλ. Λευ. κεφ. 15/ιε), όπως κάνουμε κι εμείς σήμερα, είτε (2) καταχρηστικώς, χαμηλά τραπεζάκια (σοφράδες) πάνω στα οποία ακουμπούσαν το φαγητό τους.

Και στις δύο αυτές περιπτώσεις, οι βαπτισμοί των «κλινών» για τον καθαρισμό τους δεν είναι ούτε αφύσικοι ούτε αδύνατοι αλλά μάλλον η πλέον ενδεικνυόμενη διαδικασία. ☹

Τι μου συνέβη σήμερα...

Με τον ίδιο τίτλο δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα του Απόδημου Ελληνισμού «Ελληνική Γνώμη» το παρακάτω κείμενο για τη βάπτισμα μιας μικρής ελληνοπούλας. Άσχετα με το λόγο για τον οποίο το έγραψαν προφανώς οι γονείς ή ο ανάδοχός της, είναι ενδεικτικό πώς βλέπουν οι συνέλληνες το "μυστήριο" του χριστιανικού Βαπτίσματος...

Σήμερα, αγαπητοί αναγνώστες της «ΕΓ», εντός και εκτός Ελλάδας, μου συνέβη κάτι παράξενο και ωραίο και επιτρέψτε με, αν και μικρούλα ενός χρονών, να σας το διηγηθώ: Ενώ κοιμόμουν και έβλεπα ωραία ονειράτα, οι γονείς μου με πήγανε σε ένα λαμπρό Οικοδόμημα, που εσείς οι μεγάλοι το λέτε εκκλησία. Εκεί, χωρίς να με ρωτήσουν, άρχισαν να μου βγάζουν τα ρουχαλάκια μου. Ξύπνησα και –με το δίκιο μου– έβαλα τα κλάματα, και τί κλάματα, τάραξα τον κόσμο όλο!

Έπειτα με πήρε στα δυνατά του χέρια ένας κύριος με μεγάλη γενειάδα, που εσείς οι μεγάλοι τον λέτε ιερέα, και με δύναμη με βούτηξε μέσα σε μια ασημένια χύτρα, που εσείς οι μεγάλοι τη λέτε κολυμβήθρα. Ύστερα άκουσα από έναν άνδρα, στην ηλικία του πατέρα μου, να μου φωνάζει: Σ.-Δ.! Αυτό είναι το όνομα μου και θα πρέπει να το συνηθίσω αν θέλω κι εγώ να ενσωματωθώ σ' αυτό που λέτε εσείς οι μεγάλοι, ανθρωπινή κοινωνία! Και όλα αυτά γίνανε σήμερα, ημέρα Κυριακή, 19 Οκτωβρίου 2008, στις 12 το μεσημέρι.

Ξέχασα να σας πω ότι μετά το υποχρεωτικό μπάνιο με ντύσανε σαν πριγκί-

πισσα και με παίρνανε από αγκαλιά σε αγκαλιά και μου λέγανε διάφορα γλυκόλογα που πια δε θυμάμαι! Πάντως μου άρεσε πολύ η νέα μου φορεσιά και σταμάτησα τα κλάματα, προς μεγάλη ικανοποίηση των παραβρισκόμενων. Έπειτα πήγαμε κόσμος πολύς στην Ταβέρνα του θείου Κ.Μ., όπου έγινε μεγάλο γλέντι με μουσική, χορό και κουβεντολόι. Και όλα αυτά τα ωραία πράγματα για το χατίρι μου! Γιατί απόχτησα όνομα και μάλιστα διπλό: Σ.-Δ. Τώρα γιατί έγινε αυτό θα το μάθω όταν μεγαλώσω και θα σας ενημερώσω, πιστέψτε με, ιδιοχείρως! Σας χαιρετώ με τα φιλάκια μου από τον Τ. Αρκαδίας.

[Αφαιρέθηκαν τα προσωπικά στοιχεία που δεν ενδιαφέρουν τον αναγνώστη]

Είναι σπουδαίο ό,τι συνέβη στη μικρούλα –όπως και σε χιλιάδες άλλα νήπια– που όμως περιμένουν απέλπιδα να μάθουν **«γιατί έγινε αυτό»**.

Δυστυχώς, όμως κανείς δεν πρόκειται να τους το πει επειδή το κύριο ενδιαφέρον όλων σταματάει στο **«μεγάλο γλέντι»**. Κρίμα για το λαό μας κι εκείνους που έχουν αναλάβει την πνευματική του καθοδήγηση! **☹**

Τι μου συνέβη σήμερα...

«Σήμερα, σήμερα, σήμερα...» Τι, πάλι, να συνέβη; Ούτε που είχαμε φανταστεί να γίνουμε... Τις μέρες που γίνονται τα βάπτισμα είναι οι πιο ευχάριστες μέρες της ζωής μας. Και γι' αυτό με το βάπτισμα μου σκέφτηκα να γράψω...

Δεν είναι το μόνο που δείχνει, δηλαδή, ότι υπάρχει μια διαφορά μεταξύ των δύο εικόνων. Η πρώτη είναι από την εφημερίδα «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ» και η δεύτερη από την εφημερίδα «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ».

Μικρά, όμως όχι ασήμαντα...

Ορθοδοξία, Ορθοπραξία, Ορθογραφία...

Αρκετός λόγος έγινε τον τελευταίο καιρό πέραν των άλλων και για την ορθογραφία της ονομασίας του διαβόητου πλέον Μοναστηριού του Άθω. Γράφεται με «ε» ως «Βατοπέδιον», με «αι» ως Βατοπαίδιον» ή κάπως αλλιώς;

- Αν το γράψουμε **Βατο-πέδιον**, τότε σημαίνει πεδίο γεμάτο με βάτα.
- Αν το γράψουμε **Βατο-παιδίον**, τότε είναι το παιδί του βάτου.
- Αν το γράψουμε **Βατοπ-αιδοίον**, τότε είναι το αντικείμενο της ντροπής α-κόμη και των βάτων.

Με όποια όψη κι αν το δει κανείς, εντούτοις, τα πρόσφατα γεγονότα αποδεικνύουν πως η «Ιερά» Μονή Βατοπεδίου συγκεντρώνει και τις τρεις ως άνω ιδιότητες, επειδή και χωράφι γεμάτο βάτα/αγκάθια αποδείχθηκε, και χωράφι γεμάτο βάτα που γεννά τέτοια παιδιά, και αντικείμενο της ντροπής της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας και της Αθωνικής πολιτείας, για το οποίο θα πρέπει να ντρέπονται διαχρονικά όλοι όσοι θέλουν τη χερσόνησο να την λένε «Άγιον Όρος», εκτός κι αν εννοούν την αγιότητα όπως τη ζει και την εφαρμόζει ο «άγιος» ηγούμενος και οι συν αυτά «άγιοι» πατέρες...

Σε όλους αυτούς αφιερώνουμε κάποιες φράσεις που έγραψε ο Μέγας Βασίλειος, όταν θρηνούσε για την πτώση ενός μοναχού:

«Ω, της πωρώσεως! Ω δεινής ωμότητος! Ου Θεόν εφοβήθης, ουκ ανθρώπους ηδέσθης· ου φίλους ενετράπης· αλλ' ομού πάντα εναυάγησας· ομού πάντας εσυλήθης. Διό πάλιν αλγώ επί σοι, άθλιε. (...) Ο αγιωσύνην κηρύσσων, εναγής ευρίσκη. Ο ακτημοσύνη σεμνυνόμενος, συλοχρημάτων εφευρίσκη. Ο την του Θεού κόλασιν επιδεικνύμενος διά της υψηλήσεως, αυτός κόλασιν σε αυτό προεξένησας»[*].

Βεβαίως τα παραπάνω δεν σημαίνουν πως όλη η Ορθόδοξη Εκκλησία ταυτίζεται με τούτα τα αίσχη. Εντούτοις η σιωπηλή, ψυχρή και αδιάφορη αντίδραση των ταγών της, μάλλον δυσφορία πρέπει να γεννά στο εκκλησίασμα, που τόσο σκανδαλίζουν οι συμπεριφορές κι η αλληλοκάλυψη των "κορακοφορεμένων" ρασοφόρων...

Κρίμα, μεγάλο κρίμα! ⓘ

[*] Αναφέρεται σε άρθρο του Μητρ. Ναυπάκτου κ. Ιερόθεου, με θέμα «Ορθόδοξος Μοναχισμός» στην Εφημ. «Εκκλησιαστική Παρέμβαση», (Φεβρ. 2006).

Η πίστη και το Ευαγγέλιο

Το Ευαγγέλιο του Χριστού από πολ-
λούς προβάλλεται ως μια στιγμιαία
συνταγή που υλοποιείται είτε με το "Μυ-
στήριο του Βαπτίσματος" είτε λέγοντας
μερικά απλά λόγια, μια "παπαγαλία", και
τίποτε περισσότερο —«Πες μια τυποποιη-
μένη προσευχή, πίστεψε ότι έχεις σωθεί
...και σώθηκες!» Οι μεν στηρίζονται στο
χωρίο **«Όστις πιστεύση και βαπτισθή
θέλει σωθή»** (Μάρκ. 16/ις/16) και οι άλ-
λοι στο: **«Πας όστις επικαλεσθή το όνο-
μα του Κυρίου, θέλει σωθή»** (Ιωήλ
2/β/32). Βρες λοιπόν μια "νονά" να πιστέ-
ψει για λογαριασμό σου ή πες δυο λογά-
κια και όλα τελείωσαν...

Όμως στέκει αυτό; Και είναι τόσο
απλό το ζήτημα της πίστης;

Ο απόστολος Παύλος εξηγεί ότι για
να επικαλεστώ κάποιον, προϋποτί-
θεται ότι έχω ήδη πιστέψει σ' αυτόν, γι'
αυτό και ρωτάει: **«Πώς λοιπόν θέλουσιν
επικαλεσθή εκείνον, εις τον οποίον
δεν επίστευσαν;»** (Ρωμ. 10/ι/14). Άρα,
πρώτα πιστεύω και ύστερα επικαλούμαι.
Και για να πιστέψω σε κάποιον, εξυπα-
κούεται ότι πρέπει προηγούμενα να έχω
γνωρίσει γι' αυτόν αρκετά, ώστε να κερ-
δίσει την εμπιστοσύνη μου, γεγονός που
κάνει απαραίτητο τον κήρυκα και την α-
κρόαση του μηνήματός του (εδ. 15).

Επιπλέον, κάποιο άλλο χωρίο γράφει:
**«Ο Κύριος είναι πλησίον πάντων των ε-
πικαλουμένων αυτόν· πάντων των επι-
καλουμένων αυτόν εν αληθεία»** (Ψαλμ.
145/ρμε/18). Από αυτό προκύπτει εύλο-

γα ότι κάποιος μπορεί να επικαλείται τον
Θεό και χωρίς αλήθεια, κι ο Παύλος θα
γράψει στον Τιμόθεο, ότι πίστη που πρέ-
πει να επιδιώκει ο πιστός βρίσκεται
**«...μετά των επικαλουμένων τον Κύριον
εκ καθαράς καρδίας»** (Β' Τιμ. 2/β/22).
Αυτό κάνει ακόμη πιο δύσκολα τα πράγ-
ματα, αφού και αν ακόμη δεχτούμε ότι
βρήκαμε την «αλήθεια» με την οποία ται-
ριάζει να επικαλούμαστε τον Κύριο, πού
θα βρούμε την «καθαρή καρδιά»;

Σύμφωνα με τη γνωστή προφητεία
του Χριστού, **«Πολλοί θέλουσιν ειπεί
προς εμέ εν εκείνη τη ημέρα, Κύριε,
Κύριε, δεν προεφητεύσαμεν εν τω ονό-
ματί σου, και εν τω ονόματί σου εξεβά-
λομεν δαιμόνια, και εν τω ονόματί σου
εκάμομεν θαύματα πολλά;»** (Ματθ.
7/ζ/22). Και μόνη η κραυγή «ΚΥΡΙΕ, ΚΥΡΙΕ»,
τι άλλο είναι παρά μία επίκληση; Ούτε
όμως η επίκληση αυτή, ούτε και τα θαύ-
ματα που προβάλλουν, θα είναι ικανά να
μεταστρέψουν τη γνώμη του Χριστού,
που εκφράζεται με τα σκληρά λόγια:
**«Ποτέ δεν σας εγνώρισα· φεύγετε απ'
εμού οι εργαζόμενοι την ανομίαν»** (εδ.
23).

Παραμερίζοντας, λοιπόν, τα πρόχει-
ρα, εύκολα και επικίνδυνα "ευαγγέ-
λια" δαιμονικής προέλευσης, ας μείνου-
με στο γνήσιο ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ, που θα μπο-
ρούσε να διατυπωθεί ως εξής: **«Πίστεψε
ότι ο Χριστός έχει ήδη κάνει όλα όσα
χρειάζονται ΓΙΑ να σωθείς, και εμπιστεύ-
σου/ακολούθησε/βάδισε την οδό που ά-**

νοιξε ο Θεός, και η οποία δεν είναι άλλη από τον Ίδιο τον Χριστό (το έργο Του και το παράδειγμα της ζωής Του – Α΄ Πέτρ. 2/β/21), και τότε –μόνο τότε– θα σωθείς». Η διδαχή αυτή λέει ότι, ναι μεν ο αγώνας της σωτηρίας δόθηκε και κερδήθηκε ήδη από τον Χριστό, όμως υπάρχει και ένας άλλος, ένας δεύτερος αγώνας, που αφορά εμάς, και τούτος είναι ο ισόβιος αγώνας της διατήρησης της πίστης μας.

Χωρίς αμφιβολία **«Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΩΤΗΣ»** της πίστης μας είναι ο Χριστός (Εβρ. 7/ζ/11), αλλά αγωνιστές στο ενδιάμεσο είμαστε εμείς – ο καθένας μας χωριστά. Συνακόλουθα ο Παύλος έγραψε προς το τέλος της ζωής του: **«Τον αγώνα τον καλόν ηγωνίσθην, τον δρόμον ετελείωσα, την πίστιν διετήρησα»** (Β΄ Τιμ. 4/δ/7)... Ενώ, λοιπόν, τίποτα δε χάνεται από το έργο του Θεού (που είναι ήδη ολοκληρωμένο), τίθεται το ερώτημα πώς αντιμετωπίζουμε το δικό μας καθήκον που απομένει να ολοκληρωθεί, επειδή, αν χαθεί η πίστη μας, με άλλα λόγια αν **«ναυαγήσουμε εις την πίστιν»**, τα χάνουμε όλα! (Α΄ Τιμ. 1/α/19).

Μπορούμε να διδαχτούμε από πολλά παραδείγματα της Αγίας Γραφής, κι εδώ μνημονεύουμε τον Αβραάμ, για τον οποίο η Βίβλος γράφει: **«Επίστευσεν εις τον Κύριον· και ελογίσθη εις αυτόν εις δικαιοσύνην»** (Γέν. 15/ε/6).

–Δοκιμάστηκε η πίστη του Αβραάμ; –Βεβαίως! Όμως αυτό δεν έγινε μόνο μία φορά (τότε που του ζητήθηκε να θυσιάσει τον Ισαάκ) αλλά μία ολόκληρη ζωή! –Και άντεξε η πίστη του; –Ναι! Διατήρησε την πίστη του μέχρι το τέλος. –Και επιβραβεύτηκε; –Όχι ακόμη, επειδή ο Θεός πρόβλεψε να τους επιβραβεύσει όλους μαζί με εμάς (Εβρ. 11/ια/40).

Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι το έργο του Θεού δεν έγινε για την πίστη

αλλά για τη δικαιοσύνη. Ο Θεός δεν αποβλέπει στο να δημιουργηθεί ένα ρεύμα πιστών μιας ακόμη θρησκείας. Δεν ενδιαφέρεται απλώς για καλούς πιστούς ακόλουθους και αφοσιωμένους δούλους. Γι' αυτό ακριβώς και ο σημαντικότερος τίτλος του Αβραάμ δεν είναι το **«πατέρας των πιστευόντων»** αλλά το **«φίλος του Θεού»** (Ρωμ. 4/δ/11, Ιακ. 2/β/23).

Παρόμοια με τον Αβραάμ έζησε πλήθος ανθρώπων πίστης, ανδρών και γυναικών, κριτών, βασιλέων, προφητών, μα και απλών ανθρώπων, πολλοί από τους οποίους μνημονεύονται στο κεφάλαιο 11/ια΄ της Επιστολής προς Εβραίους. Παραδείγματα χρήσιμα που για μας καταγράφηκαν στη Βίβλο (Α΄ Κορ. 10/ι/11), επειδή όμως ο χώρος είναι περιορισμένος, θα στρέψουμε την προσοχή μας στο ιδιαίτερο παράδειγμα του λαού Ισραήλ, που τόσο μοιάζει με την περίπτωση των σημερινών Χριστιανών, και θα εξετάσουμε δύο σημεία από την ιστορία του· το πρώτο είναι από τη στιγμή που βγήκαν από την Αίγυπτο και το δεύτερο –σε δύο φάσεις– αρχικά όταν πλησίασαν στη Γη της Επαγγελίας και τέλος όταν έφτασαν οριστικά σ' αυτήν.

Στην αρχή της Εξόδου διαβάζουμε μεταξύ άλλων, πως όταν ο Μωυσής έκανε στην Αίγυπτο τα σημεία του Θεού, **«επίστευσεν ο λαός»** (Έξοδ. 4/δ/30-31). Επίσης όταν διέσχισαν την Ερυθρά Θάλασσα και ακολούθησε ο καταποντισμός του αιγυπτιακού στρατεύματος, **«εφοβήθη ο λαός τον Κύριον, και επίστευσεν εις τον Κύριον»** (Έξοδ. 14/ιδ/30-31). Δίκαια συνεπώς θα μπορούσε να παρατηρήσει κάποιος: –Πόσο ωραία αρχή, γεμάτη πίστη! Αλλά...

Ανασκοπώντας την πορεία του λαού ο Ψαλμωδός, αρχικά γράφει: **«Τα ύδατα**

κατεκάλυψαν τους εχθρούς αυτών· δεν απελείφθη ουδέ εις εξ αυτών. Τότε επέστευσαν εις τους λόγους αυτού·» ύστερα όμως από λίγα εδάφια συνεχίζει εντελώς διαφορετικά: **«Κατεφρόνησαν επί την γην την επιθυμητήν· δεν επίστευσαν εις τον λόγον αυτού»** (Ψαλμ. 106/ρς/11-12,24). –Τι συμβαίνει εδώ; Πίστεψαν ή δεν πίστεψαν; –Και τα δύο. –Σώθηκαν ή δεν σώθηκαν; –Πάλι και τα δύο.

–Πότε τους έσωσε ο Θεός; –Όταν τους έβγαλε από την Αίγυπτο με θαυμαστό τρόπο και απέδειξε πως τίποτε δε θα μπορούσε να Τον εμποδίσει στο να τους χαρίσει τη γη που τους υποσχέθηκε. Ο Θεός, λοιπόν, τους έσωσε ευθύς εξ αρχής. –Αλλά εκείνοι τότε σώθηκαν; –Από τη δουλεία της Αιγύπτου σώθηκαν την ίδια μέρα, όμως από το παρελθόν τους και τον εαυτό τους δεν σώθηκαν ποτέ. Ο Θεός τούς έσωσε αλλά αυτοί δεν σώθηκαν. –Γιατί; Μήπως επειδή δεν πίστεψαν ότι σώθηκαν; –Μα ήδη διαβάσαμε ότι πίστεψαν!

Μελετώντας βαθύτερα θα καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι είχαν μεν ΠΙΣΤΗ αλλά τους έλειπε αυτό που σήμερα εξειδικεύουμε με τον όρο ΠΙΣΤΟΤΗΤΑ.

Κανείς από αυτούς δε μπορούσε να αρνηθεί τα θαύματα που έζησε. Πίστεψαν και χάρηκαν και απόλαυσαν την ελευθερία τους! Ούτε κανείς τους σκέφτηκε να γυρίσει πίσω το αρχικό διάστημα που δεν υπήρχαν προβλήματα. Όταν όμως ήρθαν οι δοκιμασίες, αυτοί δεν έμειναν πιστοί, δεν διατήρησαν την πίστη τους. Και επειδή κανείς δεν μπορεί να ευαρεστήσει τον Θεό χωρίς πίστη, δυσαρέστησαν τον Θεό και γι' αυτό δεν έλαβαν την υπόσχεση.

–Αθέτησε ο Θεός την υπόσχεσή Του; –Όχι βέβαια! Ο Θεός όμως τους είχε προειδοποιήσει ότι, αν δεν μείνουν πι-

στοί, θα χαθούν στην έρημο, όπως και έγινε. Ο Θεός τούς έσωσε όχι επειδή τους το χρωστούσε αλλά επειδή ήθελε να τους κάνει λαό Του. Εκείνοι, όμως, με την έλλειψη πιστότητας που έδειξαν, φανέρωσαν ότι κατά βάθος δεν ήθελαν να γίνουν λαός Του και γι' αυτό η σχέση τους τελείωσε εκεί (Ιησ. 5/ε/6).

Όμως υπήρξαν εξαιρέσεις.

Στο τέλος της περιπλάνησής τους στην έρημο, ύστερα από 40 ολόκληρα χρόνια, έχουμε τη δεύτερη φάση που θα εξετάσουμε εδώ. Βλέπουμε ότι όλοι οι ενήλικες άνδρες αν και πίστεψαν αρχικά, στη συνέχεια έχασαν την πίστη τους και για τούτο πέθαναν στην έρημο (Αριθ. 14/ιδ/29, Εβρ. 3/γ/17-19). Αντίθετα κάποιοι, κι αυτοί ήταν μόνο δύο, ο Ιησούς του Ναυή και ο Χάλεβ του Ιεφοννή, μπήκαν τελικά στη Γη της Επαγγελίας επειδή προφανώς διατήρησαν την πίστη τους (Αριθ. 26/κς/65).

Κάποιος θα μπορούσε να ρωτήσει: –Πώς τα κατάφεραν αυτοί; Αλλά η προσέγγιση είναι λάθος, επειδή δεν έχουμε εδώ δυο κατηγορίες αθλητών, που και οι δυο προσπάθησαν, έτρεξαν, σφίχτηκαν, όμως τελικά η μια δεν τα κατάφερε παρά λίγο, ενώ η άλλη τα κατάφερε λίγο καλύτερα, τόσο που χρειαζόταν για να τερματίσει. Στην περίπτωση των Ισραηλιτών, η πρώτη κατηγορία έλεγε: –Αδύνατον να τα καταφέρουμε! Η δεύτερη κατηγορία όμως, –παρά τη γενική κατάθλιψη και τον κίνδυνο να λιθοβοληθεί– λειτούργησε σαν να ήξερε από την αρχή το τέλος και είπε: –Ο Κύριος είναι μαζί μας, δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτα, μας υποσχέθηκε αυτή τη γη κι εμείς τη θέλουμε. Εμπρός, λοιπόν, και την πήραμε!

Είχαν άραγε αυτοί οι δύο άνδρες μεγάλη πίστη; Μήπως είπαν: –Τα πράγματα είναι δύσκολα αλλά ας μη χάνουμε

Κάποιοι Ισραηλίτες ίσως έλεγαν μέσα τους και αναμεταξύ τους: «Εμείς να κυριέψουμε τη Χαναάν; Αυτά είναι μακρινά μεγαλεία! Εγώ πίστεψα στον Θεό και ακολούθησα τον Μωυσή προκειμένου να γλιτώσω από την Αίγυπτο. Τα υπόλοιπα είναι πολυτέλειες. Αν γίνουν... κι αν δεν γίνουν. Ας τη βγάλουμε τώρα καθαρή στην έρημο· όσο για τις επαγγελίες, εάν τις δούμε και εάν θα έρθουν ποτέ...»

Αλλά δεν έρχονται τα πράγματα έτσι "αυτόματα"! Αν δεν πάρεις τα πόδια σου για να κατακτήσεις τις υποσχέσεις του Θεού, αν δεν αποφασίσεις να περάσεις τον Ιορδάνη, να κυκλώσεις την Ιεριχώ και να κυριεύσεις τη Χαναάν, θα σε φάει η έρημος! Όσο είναι διαβεβαίωση ότι θα νικήσει όποιος μείνει πιστός μέχρι τέλος, άλλο τόσο είναι διαβεβαίωση πως όποιος δεν μείνει πιστός θα πεθάνει!

την πίστη μας και έχει ο Θεός; –Όχι! Σε σχέση με άλλους ήρωες των Γραφών, ακόμα και σε σχέση με μας, δεν ήταν η πίστη τους που είχε κάτι το ιδιαίτερο. Η μεγάλη διαφορά ήταν ότι αυτοί εδώ διατήρησαν την πίστη τους.

Και πού οφειλόταν η διατήρηση της πίστης τους; Ο Κύριος εξήγησε στον Μωυσή: **«Τον δούλον μου Χάλεβ, επειδή έχει εν εαυτώ άλλο πνεύμα και με ηκολούθησεν εντελώς, τούτον θέλω φέρει εις την γην»** (Αριθ. 14/ιδ/24). Ο Χάλεβ, λοιπόν, ακολούθησε μέχρι τέλους επειδή είχε διαφορετικό πνεύμα. Και τι είδους πνεύμα ήταν αυτό; Εφόσον η Πεντηκοστή δεν είχε έρθει ακόμη και ο Χάλεβ δεν ήταν προφήτης, το διαφορετικό πνεύμα που αναφέρεται εδώ, δεν ήταν κάτι υπερφυσικό, που αυτός είχε λάβει κατ' εξαίρεση, αλλά ήταν το δικό του πνεύμα, το ανθρώπινο, αυτό που διακρίνει κάθε άνθρωπο και τον κάνει ξεχωριστή προσωπικότητα.

Στο πνεύμα του ο Χάλεβ –δηλαδή στο σκεπτικό και τη νοοτροπία του– επέλεξε τον Κύριο και αντίθετα από τη γενεά του, η οποία **«δεν εφύλαξεν ευθείαν την καρδίαν αυτής, και δεν εστάθη πιστόν μετά του Θεού το πνεύμα αυτής»** και

«δεν επίστευσαν εις τα θαυμάσια αυτού», εκείνος την επιλογή του την κράτησε μέχρι το τέλος (Ψαλμός 78/ση/8,32). Το να κατακτήσουν τη Γη της Επαγγελίας ήταν μια σειρά από θαύματα ή ένα μεγάλο συνολικό θαύμα. Όλοι ήξεραν ότι μόνο με θαύμα θα κατακτούσαν τη Χαναάν αλλά μόνο δύο άνθρωποι πίστεψαν ότι αυτό το θαύμα θα γινόταν οπωσδήποτε και εξακολουθούσαν να το πιστεύουν μέχρι το τέλος. Η πίστη για την οποία γίνεται λόγος εδώ, δεν είναι η πίστη ΜΕΤΑ αλλά η πίστη ΠΡΙΝ γίνει το θαύμα!

Εσύ τι πνεύμα έχεις; Θεωρείς ότι το να μορφωθεί ο Χριστός μέσα σου είναι ακατόρθωτο; Κι εγώ έτσι νομίζω – τόσο για μένα όσο και για σένα. Όμως συμφωνούμε ότι αυτό είναι που θέλει να κάνει ο Θεός; Έτσι γράφει στο λόγο Του! Γι' αυτό πέθανε ο Χριστός, για να μας φέρει στη δόξα ως αδελφούς Του, όμοιους με Αυτόν! Τότε το θέμα είναι, κατά πόσο πιστεύουμε ότι ο Θεός θα το κάνει αυτό οπωσδήποτε!

Αν κάποιος ρωτήσει, –Δεν είναι λογικό να θέλω να δω νίκες για να πιστέψω; Θα του απαντήσω: –Όχι! Η σωστή σειρά είναι να πιστέψεις για να δεις νίκες! Σε α-

ντίθετη περίπτωση μπορεί να δεις και κάποιες νίκες, όμως το βέβαιο είναι πως ούτε τότε θα πιστέψεις ουσιαστικά. Με άλλα λόγια, ίσως πιστέψεις προς στιγμή ότι ο Θεός είναι μαζί σου, όμως στην επόμενη μάχη θα χάσεις. Κι αυτό επειδή εκείνες οι πρώτες νίκες που είδες, προφανώς δεν ήταν από τη δική σου πίστη αλλά από τις περιστάσεις. Βλέπετε σ' αυτό τον κόσμο δεν είμαστε μόνοι, ούτε είμαστε το κέντρο του κόσμου, όμως γύρω από τον καθένα μας εξελίσσονται και άλλες μάχες, πολλών και διαφορετικών ανθρώπων, που μοιραία επηρεάζουν και τη δική μας τη ζωή.

Έτσι, όταν οι περιστάσεις αλλάξουν αναπόφευκτα και αποδειχτεί ότι αυτή η βασισμένη σε νίκες πίστη σου δεν έχει τη ζωτικότητα που θα φέρει το δικό της καρπό, ότι η γη της καρδιάς σου έχει πέτρες και αγκάθια, τότε θα αλλάξει και το αποτέλεσμα της μάχης. Και μόλις χαθεί η επόμενη μάχη, θα χάσεις και την όποια πίστη σου, επειδή πιθανότατα θα πεις: –Αφού έχασα, άρα δεν είμαι γνήσιο παιδί του Θεού και ο Θεός δεν είναι μαζί μου ...αν υπάρχει κιόλας. Όλα ήταν ίσως μια ψευδαίσθηση, οπότε και δεν έχει νόημα να αγωνιστώ άλλο.

Αν έτσι όμως συνεχίσεις να αγωνίζεσαι, θα πηγαίνεις από τη μια ήττα στην άλλη. Αν πηγαίνεις στη μάχη με μόνο εφόδιο την ανάμνηση κάποιας προηγούμενης νίκης, χωρίς την πίστη και προσδοκία για νέες νίκες, δηλαδή χωρίς την απαραίτητη προστασία της πίστης, δεν μπορείς να νικήσεις – δεν μπορείς να έχεις απαίτηση να νικήσεις.

Πώς, λοιπόν, θα παραμείνουμε πιστοί; Πώς θα διατηρήσουμε την πί-

στη; Πολλά εξαρτώνται από την πίστη, όμως και η πίστη με τη σειρά της εξαρτάται από συγκεκριμένο τρόπο σκέψης. Πίστη που βασίζεται σε θαύματα είναι πίστη με ημερομηνία λήξης – όσο άντεξε η πίστη των Εβραίων, όσο άντεξε η πίστη των Μαθητών που είδαν τα θαύματα του Χριστού. Δεν αντέχει πολύ και σβήνει γρήγορα! Ίσως είναι αυτός ακριβώς ο λόγος που τα θαύματα αραιώσαν –ιδιαιτέρα αυτά που βλέπονται με τα μάτια και ακούγονται με τα αυτιά–, ώστε να περιοριστεί αυτό το πρόβλημα.

Χωρίς αντίρρηση θαύματα μπορούν να γίνονται με τη δύναμη του Θεού, ενώ όμως αυτά κάποτε λειτουργούν για να γεννηθεί η αρχική πίστη, άλλος είναι ο μηχανισμός που διατηρεί την πίστη στη συνέχεια. Γι' αυτό κι εμείς σήμερα –όσοι πιστεύουμε– πρέπει να αρκούμαστε στη γνώση αυτών που ήδη έγιναν, όπως τα διαβάζουμε από το λόγο του Θεού, χωρίς να έχουμε ανάγκη από επιπλέον θαύματα για να τονώσουν δήθεν την πίστη μας.

Ο πολεμιστής δεν πάει στη μάχη με ηττοπάθεια αλλά με πνεύμα νίκης και είναι τούτο το πνεύμα που πρέπει να καλλιεργηθεί σε όλους μας.

Και επειδή η πίστη –όσο πολύτιμη κι αν είναι– από μόνη της δεν είναι σώζουσα, καλό είναι να εξετάζουμε και να αναθεωρούμε συνεχώς την κατάστασή μας, όπως προτρέπει ο Παύλος: **«Εαυτούς εξετάζετε αν ήσθε εν τη πίστει, εαυτούς δοκιμάζετε»**, χωρίς να ξεχνάμε παράλληλα πως **«Η πίστις χωρίς των έργων είναι νεκρά»** (Β' Κορ. 13/ιγ/5, Ιακ. 2/β/26).

Αλλά χρειάζεται να πούμε πολλά ακόμη για τούτο θα επανέλθουμε.

Από Συνεργάτη

Ο “Πολιτισμός της Ειρήνης”

Χρόνους 22 μετά το βδέλυγμα της Ασίζης, το ξανθωμένο μόλυσμα που κατ’ έτος επαναλαμβάνεται, ήρθε στο μαρτυρικό νησί της Κύπρου, όπου η τοπική Ορθόδοξη Αρχιεπισκοπή συνδιοργάνωσε στη Λευκωσία, με την Κοινότητα του Αγ. Αιγιδίου την 22η Παγκόσμια Συνάντηση για την Ειρήνη με τίτλο «**Ο Πολιτισμός της Ειρήνης: Θρησκείες και Πολιτισμοί σε Διάλογο**» (16-18/11/2008).

Παραβρέθηκαν πέντε αρχηγοί Κρατών, ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας, εκπρόσωποι των άλλων Ορθοδόξων Εκκλησιών, αρκετοί Καρδινάλιοι, ο Αρχιεπίσκοπος του Ισραήλ, ηγέτες άλλων δογμάτων και θρησκευτικοί ηγέτες **Μουσουλμάνων, Ινδουιστών, Ιουδαίων, Τζαϊνιστών, Σιχ, Παρσιζομ, Σίντο κ.λπ.**, από περισσότερες από 60 χώρες. Αυτοί προσευχήθηκαν ο καθένας στο δικό του “θεό” (σε χωριστές ομάδες) για επικράτηση της ειρήνης.

Όλα αυτά στα πλαίσια προσπάθειας που έχει αναλάβει ο Αρχιεπίσκοπος **Χρυσόστομος**, για να ευαισθητοποιηθεί η κοινή γνώμη γύρω από το κυπριακό. Κατά τη λήξη του συνεδρίου είπε: «**Ο αγώνας για την ειρήνη ενώνει όλους τους ανθρώπους σ’ έναν κοινό σκοπό... Χριστιανούς, Μουσουλμάνους, Εβραίους, Ινδουιστές, Βουδιστές, ανθρώπους κάθε θρησκείας**». Ο πρόεδρος της Κοινότητας Αγ. Αιγιδίου **Andrea Riccardo** ανέφερε: «**Σήμερα, η Κύπρος γίνεται ένα σταυροδρόμι, για άνδρες και γυναίκες διαφορετικών θρησκειών και πολιτισμών, που ανταποκρίνονται στο κάλεσμα για διάλογο μεταξύ τους, που προσεύχονται η μία δίπλα στην άλλη, η μία για την άλλη**».

Την Ελλάδα εκπροσώπησε ο υφυπ. Εξωτερ-

ρικών κ. **Θεόδ. Κασσίμης**, που τόνισε πως από ό,τι διαφαίνεται, οι χώρες που αποτελούν την ατμομηχανή της Ευρώπης έχουν συνειδητοποιήσει ότι ή η Ευρώπη θα αναλάβει τις ευθύνες της τώρα ή, διαφορετικά, δεν έχει λόγο ύπαρξης ως ενιαίος κοινωνικός χώρος και θα μετατραπεί σε απλή οικονομική κοινότητα.

Στο επίσημο γεύμα ένας διάκονος του Αρχιεπισκόπου απέδωσε τα τραγούδια «**Σώπα, όπου νάναι θα σημάνουν οι καμπάνες**» του Ρίτσου και «**Ένα το χελιδόνι**» του Ελύτη.

Σε όλα αυτά αντέδρασε έντονα ο Μητροπολίτης Κυρηναίας κ. **Παύλος**, που μεταξύ άλλων δήλωσε: «**...οι διαθρησκειακές συναντήσεις δεν προσφέρονται για τη διασφάλιση της ειρήνης. Εάν οι θρησκείες θεωρητικά τάσσονται υπέρ της ειρήνης, οφείλουν να καλλιεργήσουν αυτή την αξία μεταξύ των πιστών τους, οπότε δεν χρειάζονται οι διαθρησκειακές συναντήσεις για να συζητηθούν τα αυτονόητα. Εάν υπάρχουν θρησκείες οι οποίες θεωρούν θεμελιώδη θρησκευτική αρχή τους την ανατροπή της ειρήνης, εν ονόματι δήθεν του Θεού, είναι αυτονόητως άσκοπες οι διαθρησκειακές συναντήσεις. Οι φιλερηνικές διακηρύξεις των διαθρησκειακών συναντήσεων, οι οποίες έντονα προβάλλονται για λόγους εντυπωσιασμού των άσχετων και των χλιαρών στην πίστη, δεν επηρεάζουν τελικά ούτε τη στρατηγική των ισχυρών ούτε τις αντιδράσεις των αδυνάτων. Το χάσμα διευρύνεται παρά τις διακηρύξεις**».

Αλήθειες είπε ο δεσπότης, όμως τον άκουσε κανείς; Μάλλον όχι, επειδή οι άλλοι έχουν τον χαβά τους... **✚**

Περισσότερα στην ιστοσελίδα μας

ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ (:)

ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟ ΑΠΟΣΤΗΜΑ...

Κάποιοι θαυμάζουν το ρόλο που έχει παίξει η μοναστική πολιτεία στο ονομαζόμενο "Άγιο" όρος του Άθως στην ιστορία του ελληνικού λαού, όμως τα πρόσφατα θλιβερά γεγονότα έδωσαν αφορμή για να αποκαλυφθεί ο σκοτεινός –και όχι σπάνια ανθεθνικός– ρόλος των μοναστηριών γενικότερα και του συγκεκριμένου χώρου ειδικότερα. Στην ουσία μάλλον ένα **διαχρονικό απόστημα** υπήρξαν, που έβλαψαν τον ελληνισμό και στα χρόνια του Βυζαντίου, και στα χρόνια της Τουρκοκρατίας και στα χρόνια της γερμανικής κατοχής!!!

Απόδειξη περίτρανη οι τρόποι κι οι μηχανορραφίες με τις οποίες, και τώρα ακόμη, οι δήθεν "ακτήμονες" μοναχοί επιδίδονται στη συγκέντρωση αμύθητου πλούτου. Κι αν τούτο γίνεται σήμερα, πόσο μάλλον γινόταν στα σκοτεινά χρόνια της μεσαιωνικής δεισιδαιμονίας που βασίλευε στο "Ιερόν Παλάτιον" και στις μετέπειτα συναλλαγές με τους Τούρκους κατακτητές που "μεγαλόκαρδα" χορηγούσαν τεράστιες εκτάσεις στους κατά φαντασίαν αντιστασιακούς πλην συνήθως προσκυνημένους μοναχούς.

Πώς αλλιώς μπορεί να εξηγηθεί η συγκέντρωση τόσων πολλών περιουσιακών στοιχείων στα μοναστήρια, όταν οι πέριξ χωρικοί ήταν και είναι ακόμη απλοί κολλίγοι χωρίς δική τους ακίνητη περιουσία;

Κι αν σήμερα, στον 21ο αιώνα, υπάρχουν Υπουργοί και άλλοι κυβερνητικοί παράγοντες, πρόθυμοι να **"αγιάσουν με ΞΕΝΑ ΚΟΛΥΒΑ"**, πόσο μάλλον αυτό γινόταν εκείνους τους καιρούς όπου **"τά 'σκιαζε η φοβέρα και τα πλάκωνε η σκλαβιά"**, σκλαβιά όχι τόσο υλική, όπως αποδεικνύεται από τον τεράστιο πλούτο τους, αλλά μάλλον

*Τρώνε από τα πακέτα της
"αντίχριστης" Ευρώπης,
τρώνε από τα τσιγάκια του
"τρισκατάρατου" Πάπα,
τρώνε από την Ελληνική
Κυβέρνηση... Πότε
νηστεύουν;*

πνευματική κάτω από τους
ντόπιους μαυροντυμένους
δυνάστες.

Δεν γνωρίζουμε αν ο ηγούμενος Εφραίμ έχει να δείξει κάτι άλλο από τα πεπραγμένα του, οπωσδήποτε όμως η συμμετοχή του στο εν λόγω σκάνδαλο θα καταγραφεί στην ιστορία του έθνους μας ως ένα ακόμη μελανό σημείο. **Π**

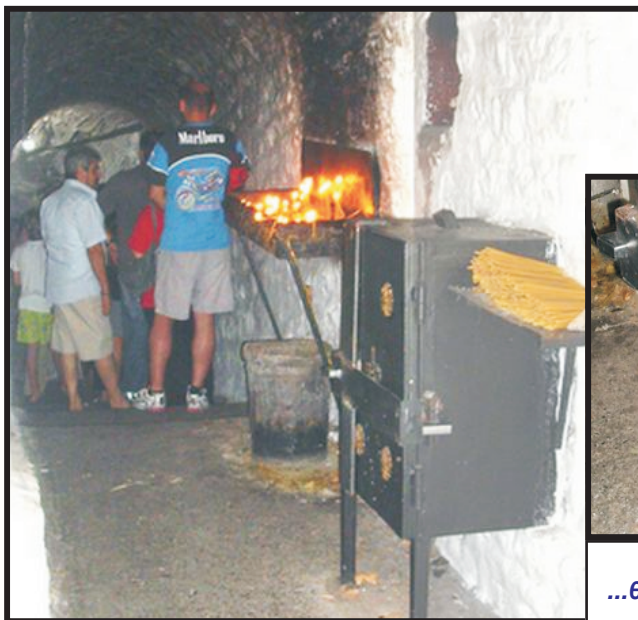
Σύμφωνα με την εφημερίδα «**ΤΑ ΝΕΑ**» (1-10-08), απαντώντας σε ερωτήσεις δημοσιογράφων ο Αρχιεπίσκοπος είπε ότι «**τα λεφτά των μοναστηριών έχουν αξία όταν πηγαίνουν στον λαό**», και συνέστησε στον ηγούμενο Εφραίμ να συνετιστεί και «**να επανεξετάσει τη στάση του**». Επίσης παραδέχτηκε πως τα γεγονότα προβληματίζουν την Εκκλησία αλλά το Άγιον Όρος είναι αυτοδιοίκητο και άρα ούτε η Εκκλησία της Ελλάδος μπορεί να παρέμβει ούτε το Οικουμενικό Πατριαρχείο που απλώς το εποπτεύει... **Με άλλα λόγια οι καλόγεροι είναι παντελώς ανεξέγκτοι!**

Παράλληλα, όμως, ο κ. Ιερώνυμος είχε σύσκεψη με τους υπουργούς Εσωτερικών **κ. Π. Παυλόπουλο** και Οικονομίας **κ. Γ. Αλογοσκούφη**, για συμμετοχή της Εκκλησίας στο Εθνικό Στρατηγικό Πλαίσιο Αναφοράς επειδή η Εκκλησία επιθυμεί να βοηθηθεί με κονδύλια από το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Αραγε πώς αυτά τα χρήματα θα πάνε στο λαό, εκτός κι αν όσα λέει ο Αρχιεπίσκοπος κ. Ιερώνυμος ισχύουν μόνο για τα "μοναστήρια".

Αν κρίνουμε από τις φωτογραφίες στο "χρηματοκοπήριο" του προσκυνηματος των Τεμπών, μόνο κεσάτια δεν έχει η Ελλαδική Εκκλησία ή, για να το πούμε διαφορετικά, και αντίθετα από όσα ισχυρίζεται ο Αρχιεπίσκοπος, μάλλον «**τα λεφτά του λαού έχουν αξία όταν πηγαίνουν στα χρηματοκιβώτια των μοναστηριών**».

Και όταν τα χρήματα δεν έρχονται αυθόρμητα, μετακαλούνται "**Ζώνες της Παναγίας**", "**Τίμια Ξύλα**" και **διάφορα λείψανα**, όπως έκαναν μόλις πρόσφατα η Μητρόπολη Λάρισας –στην οποία ανήκει και το προσκύνημα στα Τέμπη– και η Μητρόπολη Νέας Ιωνίας-Φιλαδελφείας **για ακόμη περισσότερα έσοδα!**

(ΠΗΓΕΣ: Πρακτ. «**Ρομφαία**» 10-9-08, Εφημ. «**Καθημερινή**» 12-9-08).

Το τεράστιο χρηματοκιβώτιο στην είσοδο του αγιάσματος της Αγίας Παρασκευής, στην κοιλάδα των Τεμπών...

...θαυμάστε τα λουκέτα και τη μπάρα!

Για πολλά χρόνια ο μόνος ίσως φορέας που απολάμβανε κάποιου σεβασμού ήταν οι εκκλησίες και οι άνθρωποί τους. Στην εποχή που ζούμε, όμως, με τα αλληπάλληλα σκάνδαλα που έρχονται στο φως –η τηλεόραση γαρ– έχει αφαιρεθεί από τους ανθρώπους των εκκλησιών το λεγόμενο "ηθικό πλεονέκτημα".

Σε τι διαφέρουν, δηλαδή, αυτοί από τους άλλους ανθρώπους; Στα οικονομικά αποδεικνύονται πλεονέκτες και φιλοχρήματοι: στα σεξουαλικά διεφθαρμένοι με κάθε είδους "κουσούρια": στα κοινωνικά ανάλγητοι και αδιάφοροι για το κακό που πληττει την κοινωνία και τα μέλη της.

Δυστυχώς κανείς δε μπορεί πια να κρύψει την αλήθεια, ότι και ο χώρος των εκκλησιών είναι το ίδιο ρυπαρός –αν όχι περισσότερο– με τον υπόλοιπο κόσμο. **Ομοφυλομανία, φιλαργυρία, πλεονεξία, αναλγησία, μισαλλοδοξία, φανατισμός και σκοταδισμός, δεισιδαιμονία και εμπορία ιερών και οσίων**, είναι μόνο λίγα από τα "κοσμήματα" που προσφέρουν στις διάφορες εκκλησίες οι δήθεν "εκπρόσωποι και υπηρέτες του θεού"...

Είναι για τούτο μεγάλη η ευθύνη των ηγετών –και ιδιαίτερα εκείνων των αυτόκλητων, που μόνοι τους επιζήτησαν να αναλάβουν τέτοιες θέσεις– καθώς δεν φτάνει το κακό που κάνουν στον εαυτό τους αλλά επιφορτίζονται και το βάρος για το κακό που κάνουν στους άλλους. Ο Χριστός είπε: **«Ὅστις σκανδαλίση ένα των μικρών των πιστευόντων εις εμέ, συμφέρει εις αυτόν καλήτερον να περιτεθή μύλου πέτρα περί τον τράχηλον αυτού και να ριφθή εις την θάλασσαν»** και **«Ουαί εις εσάς, ..., υποκριταί, διότι κλείετε την βασιλείαν των ουρανών έμπροσθεν των ανθρώπων· επειδή σεις δεν εισέρχεσθε ουδέ τους εισερχομένους αφίνετε να εισέλ-**

θωσιν» (Μάρκ. 9/θ/42, Ματθ. 23/κγ/14).

Γράφει σχετικά η Σύνταξη του περιοδικού **«Σύνδεσμος»** της Χριστιανικής Στέγης Καλαμάτας (τεύχ. 431):

Κυριολεκτικά έχουμε χάσει τον "μπούσουλα" της ζωής μας. Η ελληνική κοινωνία σήμερα δείχνει να μην ξέρει πού βαδίζει. Χωρίς στόχους και οράματα, χωρίς ελπίδα για το μέλλον, με σπασμωδικές κινήσεις προσπαθεί να σταθεί στα πόδια της. Τα καθημερινά, πάσης φύσεως σκάνδαλα, δείχνουν την παντελή έλλειψη "ηθικών" αντιστάσεων των υπευθύνων. Κανένας ηθικός φραγμός δεν υπάρχει, αφού την κατάργηση των φραγμών αυτών πέτυχε ο περιβόητος "μετασχηματισμός"! Έτσι, φτάσαμε στο σημείο, οι ένοχοι των σκανδάλων, αντί να ζητούν συγγνώμη από την Ελληνική κοινωνία και να αλλάζουν μυαλά και προγράμματα, να κόπτονται για το ποιος θα παρουσιάσει καλύτερους νόμους για τη νομική διασφάλιση των ανήθικων πράξεών τους. (...) Δυστυχώς αυτός ο "μετασχηματισμός" έχει επικρατήσει και στην Ιεραρχία της Εκκλησίας μας. Αλλοτριωμένοι και οι Αρχιερείς μας από το πνεύμα της εποχής, δεν μπορούν να "αφουγκραστούν" την ψυχή του Έλληνα χριστιανού πολίτη. Σκάνδαλα και βρομιές εκεί που έπρεπε να υπάρχει η τάξη και η ευθύνη απέναντι στον Νόμου του Ευαγγελίου. Κανένας φραγμός και προβληματισμός για τον ηθικό νόμο. Πρόσφατο παράδειγμα η πρόταση της Δ.Ι. Συνόδου να μεταφερθεί ο έγκλειστος στις φυλακές Κορυδαλλού Μητροπολίτης, σε παραθεριστικό Μοναστήρι!»

Δεν τα λένε αυτά αιρετικοί ούτε άθεοι, αλλά πιστοί της Ελλαδικής Εκκλησίας και άνθρωποι των ιερών γραμμάτων. Το πτώμα του εκκλησιαστικού "Λάζαρου" «ήδη όζει», όμως καμία "Μάρθα" δεν ενδιαφέρεται να καλέσει τον Ιησού για να τον αναστήσει. Αλίμονο! ❧

Εκ καρδίας

"Ομοφοβικοί..."

Ισως και μάλλον σαν αποτέλεσμα του προηγούμενου σημειώματός μας, με το οποίο προτείναμε τους όρους «ΟΜΟΦΥΛΟΜΑΝΗΣ», «ΟΜΟΦΥΛΟΜΑΝΙΑ», πληροφορηθήκαμε την ύπαρξη –στη Θεσσαλονίκη– ενός σωματείου με τίτλο «Σύμπραξη κατά της Ομοφυλοφοβίας», που δυστυχώς επαναλαμβάνει και συνεχίζει την λανθασμένη [και σκόπιμη:] προτίμηση σ' αυτό τον ΛΑΘΟΣ όρο –αυτή τη φορά από την αντίθετη πλευρά (όχι -φιλία... αλλά -φοβία). Και βέβαια γνωρίζαμε τη χρήση όρων όπως "ομοφοβικός", "ομοφοβία" κ.λπ., που χρησιμοποιούνται από συγκεκριμένους κύκλους για να "σηγματίσουν"(:) όσους δεν είναι ανεκτικοί απέναντί τους.

Από μια σύντομη έρευνα διαπιστώσαμε πόσο μπερδεμένοι είναι οι άνθρωποι αυτοί (πέρα από την ψυχοσωματική τους ιδιαιτερότητα), που το μπερδεμά τους φτάνει και στο πώς θα πρέπει να προσδιορίζονται. Σε ένα σχετικό φόρουμ διαβάσαμε την παρακάτω διατύπωση:

«Ομοφοβία ή ομοφυλοφοβία; Στα ελληνικά η «ομοφοβία» δεν έχει ακόμη λεξικογραφηθεί, καθώς είναι ελλιπής ο μηχανισμός καταχώρησης νέων λέξεων στην ελληνική γλώσσα σε αντίθεση με άλλες γλώσσες. Κάποιοι προτείνουν ως καλύτερη εκδοχή την «ομοφυλοφοβία». Από ετυμολογική άποψη, ωστόσο, τόσο η «ομοφοβία» όσο και η «ομοφυλοφοβία» είναι εξίσου άτοπες στα ελληνικά, καθώς στην αγγλική λέξη το πρώτο συστατικό *homo* πέρα από «άντρας» (λατινικά) ή «όμοιος» (ελ-

ληνικά) σημαίνει τον ομοφυλόφιλο, σε αντίθεση με τα ελληνικά. Δεδομένου των κανόνων που διέπουν τη γλώσσα και τη δημιουργία νεολογισμών, είναι πολύ πιθανότερο να επικρατήσει η «ομοφοβία», επειδή είναι συντομότερη και πλησιέστερη στο πρωτότυπο.

Είναι για τούτο ανάγκη να λέμε τη σκάφη σκάφη και τις συκιές συκιές. Πρέπει εν τούτοις να υπογραμμιστεί πως με τα σχόλιά μας αυτά δεν καταφερόμαστε ενάντια στους συγκεκριμένους συνανθρώπους μας ως πρόσωπα αλλά με τις επιλογές και πρακτικές τους στο βαθμό που αγγίζουν και επηρεάζουν την υπόλοιπη κοινότητα.

Σε μια κοινωνία που δεν ξέρει, δε μπορεί ή δεν θέλει να δει τον εαυτό της απέναντι στον καθρέφτη της αλήθειας του Θεού, εμείς θα βλέπουμε και θα σημειώνουμε τις αποκλίσεις από το λόγο του Θεού, είτε αναφέρονται σε μοιχίες, είτε αναφέρονται σε αρσενοκοίτες, είτε αναφέρονται σε παιδοφθορίες ή παιδεραστίες, είτε πάλι αναφέρονται σε υποκρισίες, πλεονεξίες, φθόνους, κ.λπ. για τα οποία η σύγχρονη κοινωνία (ακόμη και η εκκλησιαστική διατηρεί –δυστυχώς– διαφορετικά μέτρα και σταθμά.

Το κίνητρό μας, συνεπώς, δεν είναι η φιλική ή φοβική στάση μας απέναντι σε συγκεκριμένους συνανθρώπους αλλά η **ηθική υποχρέωσή μας απέναντι στη Χριστιανική Αλήθεια της οποίας το παρόν περιοδικό ευελπιστεί και προσπαθεί να είναι υπηρέτης και μάρτυρας!**

Σας ευχαριστούμε!

Μεγάλη ήταν η ανταπόκρισή σας, αγαπητοί αναγνώστες στην παράκλησή μας να στείλετε το ΔΕΛΤΙΟ ΑΝΑΝΕΩΣΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ που ζητήσαμε με το προηγούμενο τεύχος.

Ως την ώρα που γράφουμε ακόμη εξακολουθούν να καταφτάνουν νέα ΔΕΛΤΙΑ με τα οποία εκφράζετε την επιθυμία σας να συνεχίσετε να λαβαίνετε το περιοδικό μας αλλά και δώρα αγάπης, γι' αυτό **ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΟΛΟΘΕΡΜΑ!**

Επίσης ευχαριστούμε όσους έκαναν διορθώσεις, έδωσαν τη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και επίσης έστειλαν διευθύνσεις φίλων τους για να λαβαίνουν κι εκείνοι τον ΤΥΧΙΚΟ.

Υπάρχουν όμως αρκετοί που δεν έχουν ανταποκριθεί ακόμη.

ΠΡΟΣΟΧΗ! Αν στο εξώφυλλο γράφει **ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΕΛΟΣ** η αποστολή διακόπτεται και πρέπει να εγγραφείτε **εξ αρχής!**

που τυπώνουμε, γεγονός που θα έχει ως συνέπεια να μη μπορούμε να αναπληρώσουμε εκ των υστέρων τεύχη που δεν θα έχετε λάβει. Επιθυμία μας είναι να μην χάσετε κανένα τεύχος γι' αυτό προτρέπουμε να στείλετε ΤΩΡΑ ΑΜΕΣΩΣ το ΔΕΛΤΙΟ που υπήρχε στο προηγούμενο τεύχος.

Υπενθυμίζουμε ότι το περιοδικό αυτό κυκλοφορεί ΕΝΤΕΛΩΣ ΔΩΡΕΑΝ και δεν έχετε καμία οικονομική επιβάρυνση ή άλλη δέσμευση.

Όσοι λοιπόν **αμελήσατε** να κάνετε το ευγενικό σας καθήκον, παρακαλούμε να **σπεύσετε τώρα**, ώστε να κάνουμε κι εμείς το έργο μας ως καλοί οικονόμοι των δώρων που χορηγεί ο Κύριος.

Αν πάλι δεν θέλετε να λαβαίνετε το περιοδικό αυτό, παρακαλούμε στείλτε το πίσω με την επισήμανση "**ΑΝΕΠΙΘΥΜΗΤΟ**" κι εμείς θα σας διαγράψουμε από τον κατάλογο. Υπάρχουν άλλοι που χρειάζονται το τεύχος και δεν υπάρχει λόγος να τους το στερούμε.

Σας ευχαριστούμε που συνεργάζεστε μαζί μας στο έργο του Θεού.

